

IJM

ไอเจเอ็ม

เครื่องมือการประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่าน ภาวะวิกฤติ

คู่มือสำหรับวิทยากร

คู่มือประกอบการฝึกอบรมเครื่องมือการประเมิน ASO ผ่านเว็บไซต์

สารบัญ

คู่มือสำหรับวิทยากร.....	3
บทนำ.....	3
วัตถุประสงค์.....	3
การเตรียมการฝึกอบรม.....	4
การเตรียมตัวสำหรับวิทยากร.....	5
ภาพรวมการฝึกอบรม.....	6
แนะนำการฝึกอบรม.....	8
หัวข้อการฝึกอบรมทางออนไลน์.....	9
1. บทที่ 1: บทนำ.....	9
2. บทที่ 2: การตรวจสอบความถูกต้อง ASO.....	10
3. บทที่ 3: การใช้เครื่องมือ ASO.....	10
4. บทที่ 4-9: หมวดหมู่ ASO.....	11
5. บทที่ 10: สรุปการอบรมทางออนไลน์.....	12
สรุปการฝึกอบรม.....	12
ภาคผนวก ก: รายการตรวจสอบการเตรียมการฝึกอบรม.....	14
ภาคผนวก ข: แบบประเมินผลการฝึกอบรม.....	15
ภาคผนวก ค: ตัวอย่างการพิจารณาการประเมินท้องถิ่น.....	16
ภาคผนวก ง: ตัวอย่างการฝึกอบรมและระเบียบวิธีการการประกันคุณภาพ.....	19
ภาคผนวก จ: รายงานสรุปกรณีศึกษาความรุนแรงทางเพศ.....	20
ภาคผนวก ช: รายงานสรุปกรณีศึกษาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในเชิงพาณิชย์.....	24
ภาคผนวก ซ: รายงานสรุปกรณีศึกษาแรงงานบังคับ.....	28
ภาคผนวก ฌ: รายงานสรุปกรณีศึกษากรณีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศออนไลน์.....	32
ภาคผนวก ฎ: รายงานสรุปกรณีศึกษากรณี การยึดครองทรัพย์สิน.....	36
ภาคผนวก ฏ: รายงานสรุปกรณีศึกษากรณีการใช้อำนาจโดยมิชอบของตำรวจ.....	40

คู่มือสำหรับวิทยากร

บทนำ

ไอเจเอ็ม ได้พัฒนาการฝึกอบรมทางออนไลน์ขึ้นมา เพื่อช่วยให้บุคลากรได้มีความรู้ในการใช้งานเครื่องมือการประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (ASO) โดยเน้นคู่มือนี้มาเป็นเอกสารประกอบการฝึกอบรมทางออนไลน์ ซึ่งจะช่วยให้แนวทางแก่วิทยาการในการฝึกให้ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการให้คะแนนตามเครื่องมือการประเมิน ASO และเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับนิยามศัพท์ที่สำคัญ พร้อมกับข้อพึงพิจารณาในการประเมินอันมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริบทของท้องถิ่น โดยคาดหวังว่าทุกองค์กรที่ได้ผ่านการฝึกอบรมในการใช้เครื่องมือการประเมิน ASO จะได้ลงนามในข้อตกลงการใช้งานเครื่องมือการประเมิน ASO ของไอเจเอ็ม

วัตถุประสงค์

การฝึกอบรมการใช้เครื่องมือการประเมิน ASO มีวัตถุประสงค์สองประการ คือ:

1. เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมทั้งหมดในการใช้เครื่องมือการประเมิน ASO
2. เพื่อส่งเสริมให้เกิดความต่อเนื่องในการให้คะแนนการประเมิน ASO ภายใต้แผนงานหรือบริบทขององค์กร อันเป็นการสร้างหลักประกันว่าผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมมีความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับนิยามศัพท์ที่สำคัญและข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

ระยะเวลาของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมการใช้เครื่องมือการประเมิน ASO ได้รับการออกแบบมาให้เสร็จสิ้นภายในเวลาสี่ชั่วโมง

สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม

- การฝึกอบรมทางออนไลน์ (โดยจะต้องมีการดาวน์โหลดเพื่ออ่านบททวนเอกสาร)
- คู่มือสำหรับวิทยากร (เฉพาะวิทยากรใช้เท่านั้น)
- เอกสารประกอบคำบรรยาย (สำหรับผู้เข้าร่วมแต่ละคน)
 - เครื่องมือการประเมิน ASO
 - รายงานสรุปกรณีศึกษาของเครื่องมือการประเมิน ASO
 - คู่มือแนวทางการประเมิน ASO
 - แบบประเมินผล
- กระดาษฟลิปชาร์ต

การเตรียมการฝึกอบรม

1. ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม : ผู้ประเมินทุกคนจะต้องผ่านการฝึกอบรมก่อนการเริ่มใช้งานเครื่องมือการประเมิน ASO ในครั้งแรก¹ ผู้ประเมินส่วนใหญ่มักทำหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน นักสังคมสงเคราะห์หรือทำหน้าที่ในบทบาทอื่น ๆ ที่ต้องทำงานโดยตรงกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมสามารถจัดให้ทั้งเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผลหรือเป็นผู้รวบรวมข้อมูล รวมถึงผู้ที่ประสงค์ที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องมือการประเมิน ASO ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดผลกระทบเรียนรู้ร่วมกันได้ โดยที่ขนาดของห้องเรียนในการฝึกอบรมไม่ควรเกิน 15 คน
2. วิทยากร : วิทยากรที่ได้รับการคัดเลือกจะมีหน้าที่รับผิดชอบในการฝึกอบรมเตรียมความพร้อมให้บุคลากรได้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบและกำกับดูแลการใช้เครื่องมือการประเมิน ASO ในองค์กรของตน โดยวิทยากรควรต้องทำความเข้าใจกับเครื่องมือการประเมิน ASO มีทักษะในการสื่อสารและการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งไอเจเอ็มพร้อมให้คำปรึกษาแนะนำสำหรับวิทยากร กรุณาติดต่อได้ที่อีเมล aftercare@ijm.org หากมีความจำเป็น
3. ระยะเวลาและสถานที่ฝึกอบรม : จำนวนระยะเวลาสี่ชั่วโมงถือว่าเป็นเวลาที่เพียงพอสำหรับการฝึกอบรมทางออนไลน์ ซึ่งรวมถึงการอภิปรายเกี่ยวกับปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น และการฝึกใช้เครื่องมือการประเมิน ASO ทั้งนี้ ควรจัดสถานที่ฝึกอบรมที่เอื้อต่อการให้ผู้เข้าร่วมทุกคนสามารถดูการอบรมทางออนไลน์ร่วมกัน และเห็นหน้ากันได้ในช่วงการอภิปราย

¹ กรุณาอ่านคู่มือการใช้งาน ASO หน้า 7

การเตรียมตัวสำหรับวิทยากร

กรุณาดู ภาคผนวก ก.: รายการตรวจสอบการฝึกอบรม สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเตรียมการ

ก่อนที่จะเริ่มในการฝึกอบรม ASO วิทยากรควรดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้:

1. ทบทวนทำความเข้าใจและสร้างความคุ้นเคยกับหัวข้อการฝึกอบรมทางออนไลน์ เครื่องมือการประเมิน ASO และคู่มือแนวทางการประเมิน ASO
2. ฝึกการให้คะแนนการประเมิน ASO โดยใช้ข้อมูลตัวอย่างจากรายงานสรุปกรณีศึกษา [หมายเหตุ: ภาคผนวก ง. - จ. จะ ประกอบ ด้วย รายงาน สรุป กรณี ศึกษา ใน สถาน การ ณ์ เจ าะ] ซึ่งมีแนวทางการให้คะแนนสำหรับวิทยากรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำอภิปราย; อย่างไรก็ตาม วิทยากรควรศึกษาทำความเข้าใจกับรายงานสรุปกรณีศึกษาและการให้คะแนนในเครื่องมือ ASO ด้วยตนเองก่อนที่จะดู แนว ท าง ก า ร ให้ ค ะ น ะ น ที่ เ ต รีย ม ไว้ ให้ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับเครื่องมือและความเชื่อมั่นในการนำอภิปรายการให้คะแนนกับผู้เข้าร่วมอบรม ในการนี้ ไอเจเอ็มพร้อมให้คำปรึกษาแก่วิทยากร กรุณาติดต่อได้ที่อีเมล aftercare@ijm.org หากมีความประสงค์
3. การเตรียมการฝึกอบรม เช่น การยืนยันการเข้าร่วมอบรม การจัดสถานที่ฝึกอบรม เอกสารประกอบคำบรรยาย และการฝึกอบรมทางออนไลน์ (กรุณาดาวน์โหลดโครงการการฝึกอบรมทางออนไลน์ลงในคอมพิวเตอร์เตรียมไว้ก่อนแทนการเข้าถึงโครงการในระหว่างการฝึกอบรมเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการเชื่อมต่อทางอินเทอร์เน็ตที่อาจเกิดขึ้น)
4. ศึกษาภาคผนวก ค. : ตัวอย่างข้อพึงพิจารณาการประเมินในระดับท้องถิ่น และ ภาคผนวก ง. : ตัวอย่าง การ ฝึกอบรม และ ระเบียบ วิธี ก าร ร ับ ร อง ค ุ ณ ภาพ โดยได้จัดเตรียมร่างต้นแบบไว้พร้อมใช้งานสำหรับการพัฒนาระเบียบวิธีการในการใช้เครื่องมือ ASO เป็นการภายใน โดยได้ปรับให้มีความสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นแล้ว
5. เตรียมความพร้อมในการจัดการมีส่วนร่วมจากผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม โดยมีเทคนิคการฝึกอบรมที่เป็นประโยชน์ ดังนี้:
 - ก. ทำความรู้จักกับกลุ่มเป้าหมาย: โดยพิจารณาถึงระดับทักษะการประเมินผลของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม ระยะ เวลา ของ ประ สบ ก าร ณ์ ใน ก าร ทำ ก าน กับ ก ลุ่ม ผู้ ผ าน ภ า ว ะ วิ ก ฤ ตติ ระดับการมีส่วนร่วมในการอภิปรายในระหว่างการฝึกอบรม ซึ่งความรู้เกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ท่านได้เตรียมพร้อมสำหรับการตั้งคำถามที่จะใช้ในการอภิปราย โดยเน้นประเด็นที่สำคัญและมีความเกี่ยวข้องที่สุดในการอภิปราย
 - ข. ยก ตัวอย่าง จาก ป ระ ส บ ก าร ณ์ ส ่ว น ต ัว : โดยเล่าถึงตัวอย่างจากโครงการของท่านหรือของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมในการอภิปรายเพื่อเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจถึงนิยามศัพท์ที่สำคัญหรือข้อพึงพิจารณาในการประเมิน
 - ค. การจัดให้มีพื้นที่สำหรับวางประเด็นไว้พิจารณาในภายหลัง: ใช้เทคนิคการทำ “สถานีจุดความคิด” เพื่อนำประเด็นหรือคำถามที่ยากต่อการหาคำตอบซึ่งจำเป็นจะต้องมีการทบทวนภายหลังจากการฝึกอบรม โดยแจ้งว่าท่านจะกลับมาพิจารณาคำถามเหล่านี้อีกครั้ง และอาจขอหารือกับ aftercare@ijm.org หากมีความจำเป็น

ภาพรวมการฝึกอบรม

ภาคของการฝึกอบรม		องค์ประกอบ	ระยะเวลา
1. บทนำ		• แนะนำตัวผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม • วัตถุประสงค์การฝึกอบรม • การตั้งการมีส่วนร่วมจากผู้เข้าร่วมฝึกอบรม • รายงานสรุปกรณีศึกษา	15 นาที
2. หัวข้อการฝึกอบรมทางออนไลน์	2.1 บทนำ	• แนะนำไอเจเอ็ม • นิยามศัพท์การฟื้นฟู • แนะนำเครื่องมือ ASO	25 นาที
	2.2 รายงานการศึกษาการตรวจสอบความถูกต้อง	• การตรวจสอบภายใน • การตรวจสอบภายนอก • ผลการศึกษา	10 นาที
	2.3 การใช้เครื่องมือ	• การใช้เครื่องมือ ASO • ข้อพึงพิจารณาด้านจริยธรรม • การประกันคุณภาพ • คำแนะนำในการประเมิน	15 นาที
	2.4 ความปลอดภัย	• การทบทวนหมวดหมู่ • การทบทวนหมวดหมู่รอง • การฝึกการให้คะแนน • การอภิปราย	25 นาที
	2.5 การคุ้มครองทางกฎหมาย	• การทบทวนหมวดหมู่ • การทบทวนหมวดหมู่รอง • การฝึกการให้คะแนน • การอภิปราย	20 นาที
	2.6 สุขภาวะทางจิต	• การทบทวนหมวดหมู่ • การทบทวนหมวดหมู่รอง • การฝึกการให้คะแนน • การอภิปราย	25 นาที
	2.7 การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา	• การทบทวนหมวดหมู่ • การทบทวนหมวดหมู่รอง • การฝึกการให้คะแนน • การอภิปราย	25 นาที
	2.8 การสนับสนุนทางสังคม	• การทบทวนหมวดหมู่ • การทบทวนหมวดหมู่รอง • การฝึกการให้คะแนน • การอภิปราย	25 นาที

	2.9 สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ	● การทบทวนหมวดหมู่ ● การทบทวนหมวดหมู่รอง ● การฝึกการให้คะแนน ● การอภิปราย	25 นาที
	2.10 สรุป	● ข้อสังเกตสุดท้าย	5 นาที
3. สรุป		● การอภิปรายสุดท้าย ● การประเมินผล	25 นาที
เวลารวม			4 ชั่วโมง

แนะนำการฝึกอบรม

การดำเนินรายการ	คำแนะนำ	เวลา
แนะนำตัวผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม	ดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมได้รู้จักชื่อและทราบบทบาทหน้าที่ที่ซึ่งกันและกัน หากผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมมาจากโครงการเดียวกันให้อภิปรายเกี่ยวกับความคาดหวังและเป้าหมายส่วนบุคคลในการเข้าร่วมการฝึกอบรม	10 นาที
วัตถุประสงค์การฝึกอบรม	แนะนำวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม รวมถึงวิธีการที่โครงการหรือองค์กรมีเป้าหมายที่จะใช้เครื่องมือ ASO	1 นาที
ความมุ่งมั่นของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม	แนะนำการฝึกอบรมทางออนไลน์ซึ่งถือเป็นกระบวนการฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วม โดยอธิบายให้ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมทราบว่าเป้าหมายหนึ่งของการฝึกอบรมคือการแบ่งปันความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนิยามศัพท์ที่สำคัญและเกณฑ์การพิจารณาการประเมิน จากนั้นกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมได้มีโอกาสถามคำถามในตอนท้ายของแต่ละบท จากนั้นให้อธิบายว่าการฝึกอบรมในวันนี้จะรวมถึงการพิจารณาหัวข้อวิชาการในการฝึกอบรมทางออนไลน์ของโอเจเอ็ม ซึ่งภายหลังจากที่ได้เรียนรู้ไปในแต่ละหัวข้อ ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมจะมีโอกาสได้ฝึกการให้คะแนน ASO ด้วยการใช้ข้อมูลตัวอย่างจากรายงานสรุปกรณีศึกษาและการอภิปรายหรือกันเป็นกลุ่ม	2 นาที

หัวข้อการฝึกอบรมทางออนไลน์

1. บทที่ 1: บทนำ

การดำเนินรายการ	คำแนะนำ	เวลา
การฝึกอบรมทางออนไลน์	การฝึกอบรมเริ่มต้นด้วยการกล่าวแนะนำสั้น ๆ ถึงไอเจเอ็ม รว ม ถึง ส ถ า น ที่ ตั ง ท า ง ฎ ม ิ ศ า ส ต ร์ และประเภทของความรุนแรงที่ได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญห โดยที่มีรูปแบบการทำงานเป็นองค์กรภาคีกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อปกป้องคุ้มครองบุคคลและชุมชนที่มีความเสี่ยง ทั้งนี้ สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินงานของไอเจเอ็มสากลได้ที่เว็บไซต์ www.ijm.org ในหัวข้อนี้ จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาพรวมของเครื่องมือการประเมิน ASO โดยสรุป โดยเริ่มต้นด้วยการทำความเข้าใจกับนิยามศัพท์ “การฟื้นฟู” ผู้ผ่านภาวะวิกฤติของไอเจเอ็ม ซึ่งเครื่องมือการประเมิน ASO ได้นำมาใช้ในการวัดผลที่เกิดขึ้น	13 นาที
การอภิปราย	ในตอนท้ายของหัวข้อการฝึกอบรมทางออนไลน์ จะอภิปรายเกี่ยวกับวิธีการนำเครื่องมือการประเมิน ASO ไปใช้ในการจัดการรายกรณีของหน่วยงาน โดยให้ใช้กระดานฟลิปชาร์ตบันทึกประเด็นการอภิปราย จากนั้นจึงให้สมาชิกในทีมร่วมกันพิจารณาว่าจะสามารถปรับใช้เครื่องมือการประเมิน ASO ให้เหมาะสมกับการทำงานของหน่วยงานให้ได้ดีที่สุดได้อย่างไร โดยสามารถพิจารณานำแนวทางการนำไปใช้งาน ได้แก่ 1) ในช่วงเวลาของการรับเรื่องราวแจ้งเหตุ (เพื่อประเมินความต้องการ) 2) ในขณะที่ยุติการบริกร (เพื่อประเมินการฟื้นฟูของผู้ผ่านภาวะวิกฤติและความพร้อมในการยุติการบริการ) และ 3) ที่ช่องของการติดตามประเมินผล (เพื่อประเมินว่าการฟื้นฟูจะเกิดความยั่งยืนหรือไม่-กรุณาศึกษาคู่มือแนวทางการใช้งาน หน้า ที่ 8) หากหน่วยงานของท่านต้องการคำปรึกษาในการพัฒนาแนวทางการจัดการรายกรณี กรุณาติดต่อได้ที่อีเมล aftercare@ijm.org หมายเหตุ: ทั้งนี้ สามารถเลือกดำเนินการในอีกวิธีการอื่น โดยการอภิปรายนี้สามารถดำเนินการได้ในช่วงสรุปตอนท้ายการฝึกอบรม เมื่อผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมได้ทำความเข้าใจกับเครื่องมือและกระบวนการให้คะแนนแล้ว	10 นาที

2. บทที่ 2: การตรวจสอบความถูกต้อง ASO

การดำเนินรายการ	คำแนะนำ	เวลา
การฝึกอบรมทางออนไลน์	หัวข้อนี้ จะให้ข้อมูลภาพรวมของรายงานการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ ซึ่ง จะ แสดง ให้ เห็น ว่า เครื่องมือ การ ประเมิน ASO เป็นเครื่องมือที่มีความแม่นยำถูกต้องและความน่าเชื่อถือในการวัดความก้าวหน้า ในการ ฟื้นฟู ของ ผู้ ผ่าน ภาวะ วิกฤติ โดยสามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการศึกษาวิจัยและผลที่ได้จากการศึกษาจากรายงานการตรวจสอบฉบับสมบูรณ์ได้ที่เว็บไซต์ www.ijm.org/aso	10 นาที

3. บทที่ 3: การใช้เครื่องมือ ASO

การดำเนินรายการ	คำแนะนำ	เวลา
การฝึกอบรมทางออนไลน์	หัวข้อนี้ ให้คำแนะนำในการใช้เครื่องมือ ASO กับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ มั่นสำรวจการปฏิบัติข้อพิจารณาด้านจริยธรรมและการประกันคุณภาพและให้คำแนะนำสำหรับผู้ประเมินเกี่ยวกับวิธีการเตรียมตัวสำหรับการประเมินผล	11 นาที
รายงานสรุปกรณีศึกษา	ใช้เวลาห้าหน้าที่แก่ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมในการอ่านรายงานสรุปกรณีศึกษา โดยอาจทำได้เป็นรายบุคคลหรืออ่านออกเสียงดังร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้ใช้รายงานสรุปกรณีศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มประชากรที่ผ่านภาวะวิกฤติ ที่ ท า น ไ ห้ บ ริ ก า ร ถ้าการให้บริการแก่กลุ่มประชากรที่ผ่านภาวะวิกฤติยังไม่ได้มีการพัฒนาเป็นรายงานสรุปกรณีศึกษา กรุณาติดต่อที่อีเมล aftercare@ijm.org สำหรับคำแนะนำเพิ่มเติม ใน ส่วน ที่ เหลือ ของ การ ฝึกอบรม ทาง ออนไลน์ จะเรียบเรียงการหัวข้อไปตามโครงสร้างการนำเสนอ เพื่อให้การฝึกอบรมและคำแนะนำในการให้คะแนนแต่ละหมวดหมู่ ใน ลักษณะ ดัง ต่ อ ไป นี้ : 1) ภาพรวมของหมวดหมู่ , 2) คำแนะนำเฉพาะสำหรับการให้คะแนนแต่ละหมวดหมู่รอง ภายใต้หมวดหมู่หลัก และ 3) การปฏิบัติที่นำโดยวิทยากร การอภิปรายผลการให้คะแนน และการปรับนิยามศัพท์รวมถึงข้อพึงพิจารณาในการประเมินให้เข้ากับบริบทของท้องถิ่น	5 นาที

4. บทที่ 4-9: หมวดหมู่ ASO

ในแต่ละหัวข้อของการฝึกอบรมทางออนไลน์การใช้เครื่องมือการประเมิน ASO (บทที่ 4-9)

ซึ่งนำเสนอหมวดหมู่การประเมินตามเครื่องมือ ASO หกหมวด

จะเรียบเรียงโครงสร้างการนำเสนอไปตามรูปแบบการฝึกอบรมที่กำหนดไว้ในด้านล่างนี้

ซึ่งวิทยากรจะแนะนำผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมได้มีโอกาสฝึกการให้คะแนนไปตามหัวข้อหมวดหมู่ในแต่ละรายการ

โดยใช้ข้อมูลจากการรายงานสรุปกรณีศึกษาและนำไปสู่การอภิปรายเพื่อสร้างความชัดเจนในการให้คะแนนระหว่างผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม

การดำเนินรายการ	คำแนะนำ	เวลา
การฝึกอบรมทางออนไลน์	ในแต่ละหัวข้อของการฝึกอบรมทางออนไลน์จะนำเสนอข้อมูลหมวดหมู่การประเมินตามเครื่องมือ ASO ไว้หกหมวดหมู่ โดยให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้คะแนนในแต่ละหมวดหมู่รวมถึงนิยามศัพท์ที่สำคัญและข้อควรพิจารณาในการประเมิน	ช่วงระหว่าง 5-8 นาที
การอภิปราย	ในตอนท้ายของแต่ละหัวข้อการฝึกอบรมทางออนไลน์จะเป็นฝึกปฏิบัติการให้คะแนนตามหมวดหมู่ 1. ให้เวลาห้านาทีสำหรับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมในการให้คะแนนตามหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องในเครื่องมือ ASO โดยใช้รายละเอียดจากรายงานสรุปกรณีศึกษา 2. แจ้งคะแนนหมวดหมู่รองตามคำแนะนำจากรายงานสรุปกรณีศึกษา (ซึ่งแนบรวมไว้ในภาคผนวกสำหรับวิทยากรใช้เท่านั้น) 3. ดำเนินการอภิปรายเกี่ยวกับความแตกต่างในการให้คะแนนระหว่างผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมและข้อคำถามใด ๆ ที่อาจมีสำหรับช่วงท้ายของการอภิปรายในแต่ละหมวดหมู่ให้ตรวจสอบกับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมว่ามีความรู้สึกมั่นใจที่จะให้คะแนนหมวดหมู่หรือไม่ หากผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมมีข้อสังเกตในการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทในท้องถิ่น ซึ่งเป็นประเด็นต่อแนวทางการประเมินที่ต้องการสร้างความชัดเจนมากขึ้นและทำให้เกิดความต่อเนื่องสม่ำเสมอในการให้คะแนนเพิ่มขึ้น ให้บันทึกประเด็นดังกล่าวไว้ในภาคผนวก ค. เพื่อเวียนแจ้งให้กับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมทราบในภายหลัง	15 นาที
คะแนน ASO โดยรวม (บทที่ 9 เท่านั้น)	ในตอนท้ายของหัวข้อการฝึกอบรมทางออนไลน์ขั้นสุดท้ายวิทยากรจะคำนวณคะแนนที่ได้ในท้ายสุดและอภิปรายถึงคะแนนโดยรวมของเครื่องมือ ASO 1. ให้เวลาห้านาทีแก่ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมในการให้คะแนน ASO โดยรวม (สำหรับคะแนนรวมจะเพิ่มคะแนนหมวดหมู่ทั้งหมดแล้วหารด้วย 6)	15 นาที

	2. อภิปรายเกี่ยวกับคะแนนโดยรวมของเครื่องมือ ASO โดยพิจารณาว่าคะแนนโดยรวมได้สะท้อนให้เห็นถึงเสถียรภาพโดยรวม หรือความเสี่ยงของผู้ผ่านภาวะวิกฤติจากตัวอย่างในรายงานสรุปกรณีศึกษาหรือไม่? ให้จัดบันทึกข้อคิดเห็นเชิงลึกใด ๆ ที่จะนำไปสู่การทำความเข้าใจที่ชัดเจนและความสอดคล้องต่อเนื่องในการให้คะแนนมากขึ้น	
--	---	--

5. บทที่ 10: สรุปการอบรมทางออนไลน์

การดำเนินการ	คำแนะนำ	เวลา
การฝึกอบรมทางออนไลน์	หัวข้อนี้สรุปการฝึกอบรมและให้คำแนะนำสำหรับขั้นตอนในการติดตามประเมินผล	2 นาที

สรุปการฝึกอบรม

การดำเนินการ	คำแนะนำ	เวลา
การอภิปราย	ชี้แนะให้ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมไปสู่การอภิปรายสรุปในขั้นสุดท้ายของการฝึกอบรม ASO โดยอภิปรายตอบข้อคำถามของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานตามเครื่องมือการประเมิน ASO • ในส่วนของข้อคำถามที่เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ ASO ภายในโครงการของท่าน ให้แจ้งกับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมว่า ท่าน (หรือผู้อำนวยความสะดวกโครงการ) จะพัฒนาชุดของระเบียบวิธีการสำหรับการฝึกอบรมและการกำกับดูแลการใช้เครื่องมือ ASO อย่างต่อเนื่อง (ดูภาคผนวก ง.) • สำหรับคำถามเกี่ยวกับเครื่องมือ ASO ที่ต้องได้รับคำแนะนำปรึกษาเพิ่มเติม ให้แจ้งให้ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมว่าท่านจะหารือและติดตามกับ aftercare@ijm.org สำหรับคำแนะนำเพิ่มเติม	15 นาที
การอภิปราย	ในตอนท้ายของการอบรมทางออนไลน์ ให้อภิปรายถึงวิธีการเตรียมความพร้อมและการใช้เครื่องมือ ASO กับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ใช้กระดาษฟลิปชาร์ตบันทึกประเด็นการอภิปรายและพิจารณาตามคำถามดังต่อไปนี้: ก. เราสามารถใช้เครื่องมือ ASO กับผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้ที่ไหน เมื่อไร (เช่น การเยี่ยมบ้าน ห้องให้คำปรึกษา ฯลฯ)? ข. ท่านจะดำเนินการตามกระบวนการทำให้ได้รับความยินยอมที่อยู่บนพื้นฐานของการได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วนได้อย่างไร (เช่น	5 นาที

	การใช้บทคัดย่อที่ได้จัดเตรียมไว้ใช้บทคัดย่อของหน่วยงานในการได้รับความยินยอมโดยจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือทางวาจา ฯลฯ)? ค. ผู้ประเมินจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมในเทคนิคการสัมภาษณ์หรือไม่? (กรุณาศึกษาคู่มือแนวทางการประเมิน ASO ภาคผนวก ก. ในคำแนะนำเพิ่มเติม)	
การประเมินผล	จัดเตรียมแบบประเมินผลการฝึกอบรมให้กับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมแต่ละรายได้ตอบข้อมูล (กรุณาศึกษา ภาคผนวก ข.)	5 นาที

ภาคผนวก ก.: รายการตรวจสอบการเตรียมการฝึกอบรม

✓ เสร็จ สิ้น	2-3 สัปดาห์ก่อนการฝึกอบรม
	ตรวจสอบสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม ASO: การฝึกอบรมทางออนไลน์ เครื่องมือ ASO คู่มือแนวทางการประเมิน ASO และคู่มือสำหรับวิทยากร หากมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ aftercare@ijm.org สำหรับการให้คำปรึกษา
	เลือกตัวอย่างของรายงานสรุปกรณีศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการของท่านและฝึกปฏิบัติการให้คะแนน.
	กำหนดรายชื่อผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมและยืนยันการเข้าร่วมการอบรมจากผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม (หมายเหตุ: ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมควรเป็นผู้ประเมินผลทั้งหมดที่สามารถใช้เครื่องมือ ASO)
	พิจารณาระดับความเชี่ยวชาญของผู้เข้าร่วมการอบรมในการประเมินผู้ผ่านภาวะวิกฤติ และพิจารณาว่าจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมใดเพิ่มเติมหรือไม่สำหรับการดำเนินการประเมินผล (สามารถใช้ภาคผนวก ก. ของคู่มือแนวทางการใช้เครื่องมือ ASO หากเป็นประโยชน์)
	วางแผนจัดเตรียมสถานที่ฝึกอบรม
✓ เสร็จ สิ้น	ก่อนการฝึกอบรม
	จัดพิมพ์เอกสารการฝึกอบรมทั้งหมด (เครื่องมือ ASO คู่มือแนวทางการประเมิน ASO รายงานสรุปกรณีศึกษา แบบประเมิน) สำหรับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมแต่ละคน
	ดาวน์โหลดการฝึกอบรมทางออนไลน์ ASO ทั้งหมด
	เตรียมห้องฝึกอบรมในรูปแบบที่เอื้อให้ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมในการอภิปรายต่อกัน (ในรูปแบบวงกลม / เครื่องวงกลมถ้าเป็นไปได้); จัดตั้งสื่อทัศนอุปกรณ์ต่าง ๆ (เครื่องฉายสไลด์ ลำโพง ฯลฯ)
	จัดเตรียมกระดานไวท์บอร์ดหรือกระดานฟลิปชาร์ต เพื่อบันทึกประเด็นค้างการอภิปรายไว้ใน “สถานีจดความคิด” ตามความต้องการ
✓ เสร็จ สิ้น	หลังการฝึกอบรม
	ส่งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบประเมินไปยังไอเจเอ็มไอได้ที่อีเมล aftercare@ijm.org
	ศึกษาบททบทวนประเด็นข้อเสนอจากผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงให้สอดคล้องตามบริบทของท้องถิ่น (กรณีศึกษาภาคผนวก ค.) และเวียนแจ้งเอกสารประเด็นข้อเสนอแนะของท้องถิ่นฉบับล่าสุดให้กับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม
	หากเป็นไปได้ ให้ศึกษาบททบทวนข้อคำถามที่ได้บันทึกไว้ใน “สถานีจดความคิด” และตรวจสอบว่าได้มีการแจ้งคำตอบไปยังผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม
	ติดตามผลการตอบข้อคำถามหรือการขอรับคำปรึกษาได้ที่อีเมล aftercare@ijm.org
	พัฒนาระเบียบวิธีการในการใช้เครื่องมือ ASO ที่จะนำไปใช้ในโครงการของท่าน
	พัฒนาระเบียบวิธีการสำหรับการรับประกันคุณภาพ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ประเมินจะนำเครื่องมือ ASO ไปใช้ได้อย่างสอดคล้องต่อเนื่องและถูกต้อง (กรณีศึกษาภาคผนวก ง.)

ภาคผนวก ข: แบบประเมินผลการฝึกอบรม

การประเมินผลการฝึกอบรมเครื่องมือ ASO

วันที่: _____

ผู้นำเสนอ: _____

องค์กร: _____

คำแนะนำ: กรุณาระบุถึงระดับความเห็นที่ท่านเห็นพ้องด้วยกับข้อความที่ปรากฏด้านล่าง ดังต่อไปนี้

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เป็นกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ฉันรู้สึกมั่นใจที่จะใช้เครื่องมือ ASO เพื่อประเมินผลผู้ผ่านภาวะวิกฤติ	☐	☐	☐	☐	☐
2. การอบรมทางออนไลน์มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	☐	☐	☐	☐	☐
3. ระยะเวลาของการฝึกอบรมมีความเหมาะสม	☐	☐	☐	☐	☐
4. คู่มือแนวทางการใช้เครื่องมือได้ให้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการให้คะแนนของเครื่องมือ ASO	☐	☐	☐	☐	☐
5. กิจกรรมรายงานสรุปกรณีศึกษาเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการทำความเข้าใจในการประเมินตามเครื่องมือ ASO	☐	☐	☐	☐	☐

1. การฝึกอบรมเครื่องมือ ASO ด้านใดเป็นประโยชน์มากที่สุดในการเตรียมความพร้อมสำหรับท่านในการใช้เครื่องมือ ASO?

2. การฝึกอบรมเครื่องมือ ASO ด้านใดที่ทำให้เกิดความสับสนหรือเข้าใจยาก?

3. ท่านต้องการการฝึกอบรมหรือการชี้แจงใดเพิ่มเติมเพื่อให้มั่นใจในการใช้ ASO หรือไม่?

4. ท่านมีข้อเสนอแนะประการใดบ้างที่จะทำให้การฝึกอบรม ASO มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น?

ขอบคุณสำหรับการมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะของท่าน!

หากท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อคำถามใดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายงานการช่วยเหลือดูแลและเยียวยา ไอเจเอ็มเอสากลที่อีเมลล์

aftercare@ijm.org

ภาคผนวก ค: ตัวอย่างการพิจารณาการประเมินท้องถิ่น

คำแนะนำสำหรับวิทยากร: คู่มือแนวทางการประเมิน ASO ได้รับการออกแบบมาเพื่อให้ผู้ประเมินได้ทราบถึงข้อพึงพิจารณาในการประเมิน แนวทางทั่วไปในการดำเนินงานและการให้คะแนนตามเครื่องมือ ASO อย่างไรก็ดี เนื่องจากบริบทในการจัดบริการของแต่ละท้องถิ่นนั้น อาจมีความแตกต่างกันไป ดังนั้น การบันทึกข้อพึงพิจารณาต่าง ๆ เพิ่มเติมและประเด็นตามแนวทางที่มีความเฉพาะเจาะจงที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น บรรทัดฐานทางวัฒนธรรม กฎหมายของท้องถิ่น หรือประเภทของกรณีศึกษา จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับหน่วยงาน ซึ่งเมื่อได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เอกสารนี้จะถือเป็นภาคผนวกเพิ่มเติมในคู่มือแนวทางการประเมิน ASO ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานของท่านสามารถให้คะแนนได้อย่างสอดคล้องต่อเนื่องและสม่ำเสมอมากขึ้น

หมวดหมู่หลักที่หนึ่ง ความปลอดภัย	
หมวดหมู่รอง	การพิจารณาการประเมินในท้องถิ่น
หมวดหมู่รองที่ 1.1: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติปลอดภัยจากการล่วลงเมดหรือการปล่อยปลดละเลยทอดทิ้ง	ตัวอย่าง: ในบริบทของเรา การลงโทษทางกายจะไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายเว้นแต่จะมีความรุนแรงมาก
หมวดหมู่รองที่ 1.2: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติปลอดภัยจากการคุกคามของผู้ต้องสงสัย/หรือบุคคลใดๆ ที่ตั้งใจจะกระทำให้ตกเป็นเหยื่อซ้ำ	ตัวอย่าง: ประเมินการคุกคามที่มีเจตนาที่จะกดดันให้ผู้เสียหายเพิกถอนการร้องทุกข์แจ้งความเพื่อดำเนินคดีและเพื่อตกลงเกี่ยวกับการดำเนินคดีโดยตรงกับครอบครัวผู้ต้องสงสัย
หมวดหมู่รองที่ 1.3: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถระบุและจัดการกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยได้	ตัวอย่าง: ประเมินว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีความเข้าใจต่อการย้ายถิ่นที่ปลอดภัยและสามารถระบุสัญญาณของผู้ค้ามนุษย์ที่อาจแฝงตัวเป็นผู้จัดหางานได้

หมวดหมู่หลักที่สอง การคุ้มครองทางกฎหมาย	
หมวดหมู่รอง	การพิจารณาการประเมินในท้องถิ่น
หมวดหมู่รองที่ 2.1: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติตระหนักถึงสิทธิและความคุ้มครองภายใต้กฎหมายและตระหนักว่าการละเมิดเป็นเรื่องไม่เหมาะสม	
หมวดหมู่รอง 2.2: สถานะทางกฎหมายของผู้ผ่านภาวะวิกฤติหรือสถานะทางเอกสารที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติถือครองอยู่มีความเสี่ยงน้อยต่อการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนในอนาคต	
หมวดหมู่รองที่ 2.3: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถร้องขอความยุติธรรมจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนได้	

หมวดหมู่หลักที่สาม สุขภาวะทางจิต	
หมวดหมู่รอง	การพิจารณาการประเมิน ในท้องถิ่น
หมวดหมู่รองที่ 3.1: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงพฤติกรรมที่ปราศจากความเสี่ยง	
หมวดหมู่รองที่ 3.2: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมประจำวันในเชิงสร้างสรรค์	
หมวดหมู่รองที่ 3.3: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติใช้ทักษะการเผชิญความเครียดในเชิงสร้างสรรค์	
หมวดหมู่รองที่ 3.4: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นถึงทัศนคติและพฤติกรรมที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจทางทัศนคติและพฤติกรรม	
หมวดหมู่หลักที่สี่ การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา	
หมวดหมู่รอง	การพิจารณาการประเมิน ในท้องถิ่น
หมวดหมู่รองที่ 4.1 ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีรายได้ที่เพียงพอจากแหล่งงานที่ไม่แสวงผลประโยชน์หรือจากสินทรัพย์ที่เป็นปัจจัยผลิตผล	
หมวดหมู่รองที่ 4.2: ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นถึงทักษะการจัดการทางการเงิน	
หมวดหมู่รองที่ 4.3: ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงกลไกคุ้มครองให้ความช่วยเหลือทางการเงินที่ปลอดภัยอย่างเพียงพอ	
หมวดหมู่รองที่ 4.4: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีส่วนร่วมในการศึกษา การฝึกอบรม และ/หรือการมีงานทำในเชิงสร้างสรรค์	

หมวดหมู่หลักที่ห้า การสนับสนุนทางสังคม	
หมวดหมู่รอง	การพิจารณาการประเมินในท้องถิ่น
หมวดหมู่รองที่ 5.1: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติรู้สึกว่าการสนับสนุนทางอารมณ์ในการสร้างสัมพันธภาพเชิงบวก	
หมวดหมู่รองที่ 5.2: ครอบครัวได้ให้การสนับสนุนผู้ผ่านภาวะวิกฤติให้มีสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี	
หมวดหมู่รองที่ 5.3: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติไม่ถูกเลือกปฏิบัติหรือได้รับแรงกดดันทางสังคมในเชิงลบ	
หมวดหมู่รองที่ 5.4: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากรและกลไกสนับสนุนต่างๆ ในชุมชน	

หมวดหมู่หลักที่หก สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ	
หมวดหมู่รอง	การพิจารณาการประเมินในท้องถิ่น
หมวดหมู่รองที่ 6.1: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่จำเป็นได้	
หมวดหมู่รองที่ 6.2: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถดูแลสุขภาพตามความจำเป็นได้	
หมวดหมู่รองที่ 6.3: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติเข้าถึงการตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอย่างเพียงพอ	
หมวดหมู่รองที่ 6.4: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง	
หมวดหมู่รองที่ 6.5: ที่อยู่อาศัยของผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีความปลอดภัยและปราศจากอันตราย	

ภาคผนวก ง.: ตัวอย่างการฝึกอบรมและระเบียบวิธีการการประกันคุณภาพ

คำแนะนำสำหรับวิทยากร: ให้พิจารณาขั้นตอนการฝึกอบรมและการประกันคุณภาพตามข้อมูลด้านล่างนี้ และพิจารณาว่าแนวปฏิบัติเหล่านี้จะสามารถนำมาปรับใช้ภายในองค์กรของท่านได้อย่างไร และเมื่อท่านได้พัฒนาเอกสารนี้แล้ว กรุณาตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้แจ้งเวียนให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องภายในองค์กรได้ทราบ โดยได้นำเสนอตัวอย่างไว้ ดังนี้

การฝึกอบรมและการนิเทศงาน	ใครเข้าร่วม?	เมื่อใดที่จะนำมาใช้?	ใครเป็นผู้รับผิดชอบ?	หมายเหตุอื่น ๆ
การฝึกอบรมผู้ประเมินใหม่	ตัวอย่าง: นักสังคมสงเคราะห์ที่เพิ่งเข้ารับตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่	ตัวอย่าง: ภายในเดือนแรกของการทำงาน	ตัวอย่าง: ผู้บังคับบัญชาของนักสังคมสงเคราะห์	
การนิเทศงานผู้ประเมินใหม่	ตัวอย่าง: ผู้บังคับบัญชาของนักสังคมสงเคราะห์	ตัวอย่าง: รายไตรมาส	ตัวอย่าง: ผู้บังคับบัญชาของนักสังคมสงเคราะห์	
การนิเทศงานต่อเนื่อง	ตัวอย่าง: นักสังคมสงเคราะห์ทั้งหมด	ตัวอย่าง: รายไตรมาส	ตัวอย่าง: ผู้บังคับบัญชาของนักสังคมสงเคราะห์	
การฝึกอบรมเพื่อทบทวน	ตัวอย่าง: นักสังคมสงเคราะห์ทั้งหมด	ตัวอย่าง: ประจำปี	ตัวอย่าง: ผู้บังคับบัญชาของนักสังคมสงเคราะห์	
กลุ่มฝึกปฏิบัติ ASO	ตัวอย่าง: ทีมนักสังคมสงเคราะห์	ตัวอย่าง: ต่อไตรมาสในการประชุมทีม	ตัวอย่าง: ผู้บังคับบัญชาของนักสังคมสงเคราะห์	
การให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันต่อข้อมูลตามแนวทางของท้องถิ่น	ตัวอย่าง: ผู้จัดการโครงการ	ตัวอย่าง: ประจำปี	ตัวอย่าง: ผู้อำนวยการ	

ภาคผนวก จ. : รายงานสรุปกรณีศึกษาความรุนแรงทางเพศ

หมายเหตุสำหรับวิทยากร: รายละเอียดทั้งหมดเป็นเรื่องสมมุติ ซึ่งท่านสามารถปรับเปลี่ยนชื่อและรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมได้ตามความต้องการ

เด็กชายลูอิส (Luis) อายุ 7 ขวบ อาศัยอยู่ในเมืองลาปาซ ประเทศโบลิเวีย เมื่อลูอิสมีอายุได้สี่ขวบ พ่อของเขารู้สึกว่าตัวเองต้องทำงานหลายอย่างเพื่อหาเลี้ยงลูอิสกับน้องสาวที่ชื่อ อาลีนา (Alina) และด้วยความเศร้าโศกจากการถูกทอดทิ้ง แม่ก็ตำหนิลูอิส และอาลีนาทางวาจาในการที่พ่อได้ทอดทิ้งไป โดยมักเรียกชื่อและตีลูก ๆ อย่างรุนแรง ต่อมาประมาณหนึ่งปีที่ผ่านไป แฟนใหม่ของแม่ชื่อมาคัส (Marcus) ได้ย้ายเข้ามาอยู่ด้วยที่บ้าน แล้วด้วยเหตุที่มาคัสมีรายได้จากงานก่อสร้าง จึงทำให้แม่สามารถลดการทำงานลงไปได้โดยเหลือเพียงการทำงานแค่เพียงงานเดียว ซึ่งแม่มักบอกลูอิสและอาลีนาว่าให้ทำตัวเป็นคนดีเพื่อไม่ให้ "มาคัส ต้องหนีไปเหมือนพ่อของพวกเขาอีก" ภายหลังจากนั้นไม่กี่เดือน มาคัสได้เริ่มกระทำการทารุณกรรมทางเพศต่อลูอิส ซึ่งอาลีนาได้พบเห็นเหตุการณ์การล่วงละเมิด แต่พอลูอิสและอาลีนาได้พยายามที่จะบอกกับแม่ แต่เธอก็กลับไม่เชื่อพวกเขา

เมื่อเดือนที่แล้ว ภายหลังจากที่เกิดเหตุการณ์ละเมิดอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาหกเดือน อาลีนาได้บอกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณครูที่โรงเรียนโดยไม่ตั้งใจ ซึ่งครูได้มาสอบถามเรื่องราวกับลูอิส และเมื่อเขาได้ยืนยันกับครูถึงเหตุการณ์การล่วงละเมิดที่เกิดขึ้น ครูจึงได้แจ้งความกับตำรวจ และทำให้เด็กทั้งสองได้รับการช่วยเหลือโดยแยกตัวออกมาจากบ้านแม่และไปอาศัยอยู่ที่บ้านป้า ซึ่งป้าของลูอิสมีลูกหกคนและมีรายได้น้อยมาก ดังนั้น ป้าจึงคาดหวังที่จะให้ลูอิสและอาลีนากลับไปหาแม่ ซึ่งป้าบอกว่าเธอรักเด็ก ๆ แต่เธอก็รู้สึกกลัวว่าถ้าพ่อก็จะเลี้ยงดูลูก ๆ ของตัวเองนั้นก็หนักหนาสาหัสแล้ว และรู้สึกกดดันทางด้านการเงินในการดูแลเด็ก ๆ ทั้งหมด ต่อมา มาคัสถูกจับกุมและถูกตั้งข้อหาในช่วงที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าไปให้ความช่วยเหลือ แต่ต่อมาได้รับการประกันตัวและกลับมาอยู่ในบ้านของคามิลา ณ ปัจจุบัน

เวลาที่อยู่ในบ้านป้า ลูอิสมักแยกตัวออกจากพี่สาวและญาติ ๆ เขาชอบนั่งอยู่อย่างเงียบ ๆ ตามมุมห้อง หรือเดินออกไปข้างนอกเป็นเวลานานเพียงคนเดียว ในเวลาที่เขาปฏิบัติสัมพันธ์กับคนในครอบครัว เขามีอารมณ์หงุดหงิดง่าย และมักเริ่มการทะเลาะวิวาทกับคนอื่น ป้าของเขารายงานว่าเขามักร้องไห้ในเวลากลางคืนตอนนอน และปัสสาวะรดที่นอนในตอนกลางคืน ซึ่งทำให้เธอกลัวใจและสับสนว่าเหตุใดเขาจึงยังปัสสาวะรดที่นอนในวัยนี้ เธอรู้สึกหงุดหงิดที่ไม่สามารถทำให้เขาพูดออกมาอย่างเปิดเผยได้ เข้ากับเด็กคนอื่น ๆ ให้ได้ดี หรือกินอาหารเป็นปกติได้ เรื่องนี้ได้ทำให้เธอคิดว่าเวลาที่เด็ก ๆ จะอาศัยอยู่ในบ้านของเธอจะสิ้นสุดลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งนอกเหนือไปจากข้อกังวลเกี่ยวกับการปัสสาวะรดที่นอนและร้องไห้แล้ว ถือว่าลูอิสมีสุขภาพที่ดีและได้รับการดูแลจากเจี๊ยบป่วย โดยป้าจะพาเขาไปพบแพทย์

ลูอิสสามารถศึกษาเล่าเรียนได้ค่อนข้างดี แต่เกรดของเขาได้เริ่มลดลงนับตั้งแต่ถูกย้ายออกจากบ้านแม่ ข้อมูลจากประวัติการเรียนระบุว่าภายในปีที่ผ่านมา เด็กได้เริ่มเก็บตัวเงียบและอยู่โดดเดี่ยวจากเพื่อนรอบข้าง ประมาณเดือนที่แล้ว ลูอิสทะเลาะกันกับเด็กคนอื่นถึงสองครั้ง เมื่อเด็กเหล่านั้นเริ่มหยอกล้อเขา ลูอิสจะตะโกนใส่และชกเพื่อนสองคน แต่ภายหลังจากนั้นทุกครั้ง เขาจะวิ่งเข้าไปหลบมุมและเริ่มร้องไห้ก่อนที่ครูจะเข้ามาพบ

ลูอิสได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับการบวนการทางกฎหมาย แม้ว่าเขาจะลังเลในการมีปฏิสัมพันธ์กับทนายความผู้ที่เป็นตัวแทนทางกฎหมายของเขา ลูอิสมักจะบอกความจริงเมื่อถูกถาม ลูอิสบอกว่าเขาทราบว่าการเล่นละครเป็นสิ่งที่ผิด และเขาไม่เคยต้องการที่จะอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันกับมาคัสอีก แต่เขาก็ยังคงรู้สึกว่าการละเมิดส่วนหนึ่งเป็นความผิดของเขาด้วย ลูอิสได้รับความช่วยเหลือผ่านคลินิกทางกฎหมายให้เข้าถึงบริการให้คำปรึกษาและได้รับการปรึกษาในหลายครั้ง ผู้ให้คำปรึกษากำลังทำงานร่วมกับลูอิสเพื่อแก้ไขปัญหาทางพฤติกรรมในการแสดงความโกรธและอาการซึมเศร้า ซึ่งดูเหมือนว่าการให้คำปรึกษาได้ช่วยให้ลูอิสได้แสดงให้เห็นถึงการปรับปรุงพฤติกรรมของเขา โดยลูอิสไม่แสดงความโกรธเกรี้ยวรวดเร็วและเริ่มเรียนรู้ที่จะเล่นกับเพื่อน ๆ ได้ดีขึ้น ถึงแม้ว่าเขาจะยังมีอาการซึมเศร้าและกลัวที่จะถูกทอดทิ้งอีก แต่เขาสามารถเรียนรู้ที่จะเชื่อมั่นได้ว่าเขาสามารถมีความสุขได้ในอนาคตอันใกล้

คู่มือการให้คะแนน: สำหรับวิทยากรเท่านั้น			
หมายเหตุ: ก่อนการศึกษาค้นหาบทพบทวนเกณฑ์การให้คะแนนตามคำแนะนำด้านล่าง ให้ทดลองให้คะแนน ASO ด้วยตัวของท่านเอง โดยใช้ข้อมูลจากรายงานสรุปกรณีศึกษาแล้วเปรียบเทียบค่าคะแนนที่จัดเตรียมไว้ให้ด้านล่าง			
หมวดหมู่รอง	คะแนนหมวดหมู่รอง	เหตุผล	คะแนนหมวดหมู่
ความปลอดภัย			
1.1	2	การทารุณกรรมทางเพศและการทารุณกรรมทางกายอย่างมีนัยสำคัญในบ้านของแม่ แม่ไม่มีการล่วงละเมิดเกิดขึ้นในบ้านของป้าแต่สถานการณ์นี้อาจไม่เป็นอย่างนี้โดยตลอด	2.0
1.2	2	ผู้ต้องสงสัยอยู่ในบ้านของแม่ แต่ไม่ได้มาที่บ้านของป้า	
1.3	2	รับรู้ว่าการล่วงละเมิดเป็นสิ่งที่ผิด แต่ไม่สามารถจัดการกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยได้	
การคุ้มครองทางกฎหมาย			
2.1	2	ตระหนักถึงการล่วงละเมิด แต่ยังโทษตัวเอง	2.7
2.2	3	มีสถานะทางกฎหมาย แต่ไม่มีผลต่อระดับการคุ้มครองหรือความเสี่ยง	
2.3	3	สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ก่อนข้างไม่แน่นอน	
สุขภาวะทางจิต			
3.1	3	พฤติกรรมเสี่ยงที่จำกัด มีความก้าวร้าวเล็กน้อยต่อเพื่อน	2.0
3.2	2	มีความยุ่งยากในการสร้างความสัมพันธ์กับเด็กคนอื่น ปฏิกิริยาทางด้านอารมณ์และอาการซึมเศร้าที่ส่งผลต่อสุขภาวะที่ดีในชีวิตประจำวัน	
3.3	2	ไม่มีทักษะการเผชิญกับความความเครียดที่ต่อเนื่อง แม้ว่าจะได้เข้ารับบริการการให้คำปรึกษาแล้ว	
3.4	1	ไม่มีการแสดงออกถึงทัศนคติหรือพฤติกรรมที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ	
การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา			
4.1	2	ป้ามีรายได้จำกัด แม่ยังต้องพึ่งพารายได้จากผู้ล่วงละเมิด	2.0
4.2	2	ไม่ทราบข้อมูล แต่ระดับเศรษฐกิจบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยง	
4.3	2	ไม่ทราบข้อมูล แต่ระดับเศรษฐกิจบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยง	
4.4	2	ประสบความยากลำบากในการเรียนและการอยู่กับเพื่อนนับตั้งแต่ถูกล่วงละเมิด	

การสนับสนุนทางสังคม			
5.1	2	ไม่มีข้อบ่งชี้ชัดเจนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด	2.5
5.2	2	ป้ามีความรู้สึกที่ไม่สามารถรับภาระในการตอบสนองต่อความต้องการของลูอิสได้ แม่สนับสนุนผู้ลี้ภัยละเมิด	
5.3	3	ไม่มีข้อบ่งชี้ถึงการถูกตีตราจากชุมชน แต่เด็กถูกหยอกล้อที่โรงเรียน	
5.4	3	ความช่วยเหลือทางกฎหมายและการให้คำปรึกษาโดยมีชุมชนเป็นฐานในการให้บริการ	
สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ			
6.1	4	สามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์	3.4
6.2	3	มีสุขภาพแข็งแรง เข้าร่วมในกิจกรรมการให้บริการด้านสุขภาพจิต	
6.3	4	สามารถเข้าถึงการดูแลทางด้านอาหาร สุขอนามัย เสื้อผ้า	
6.4	3	ในครอบครัวของป้า แผนการดูแลระยะยาวยังอยู่ในระหว่างการประเมิน	
6.5	3	ไม่มีอันตรายจากเท้าที่ทรุด	
คะแนนทั้งหมด			2.4

ภาคผนวก ข. : รายงานสรุปกรณีศึกษาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในเชิงพาณิชย์

หมายเหตุสำหรับวิทยากร: รายละเอียดทั้งหมดเป็นเรื่องสมมุติ ซึ่งท่านสามารถปรับเปลี่ยนชื่อและรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมได้ตามความต้องการ

เด็กหญิงอเรียนนา ดิแอซ (Arianna Diaz) อายุ 14 ปี ได้รับการช่วยเหลือจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศในถนนซานโต เมืองโดมิงโกเมื่อประมาณ 10 เดือนที่ผ่านมา ปัจจุบัน อเรียนนาอยู่ภายใต้การคุ้มครองสวัสดิภาพจากรัฐ โดยเข้ารับการคุ้มครองในสถานที่พักพิงชั่วคราวของรัฐ และได้รับการส่งต่อไปรับบริการ ณ บ้านพักของภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือภายหลังพ้นจากความคุ้มครองได้สี่เดือนแล้ว

ก่อนที่จะตำรวจจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือ อเรียนนาได้อาศัยอยู่กับแม่ พ่อ และพี่น้องรวมห้าคนที่บ้าน พี่สาวของเธอชื่อมาเรีย (Maria) อายุ 19 ปี ทำงานอยู่ในบาร์และคบหากับผู้ชายคนหนึ่งชื่อว่า มาเตโอ (Mateo) อเรียนนาชอบชุดเสื้อผ้าที่พี่สาวใส่เมื่อเริ่มทำงานที่บาร์และคบหา กับ มาเตโอ อเรียนนาเริ่มอิจฉาพี่โดยเฉพาอย่างยิ่งเมื่อพี่สาวมีโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเพื่อน ๆ ที่ห้องของเธอสองสามคนก็มีมือถือเช่นเดียวกัน อเรียนนาจึงได้พยายามคิดหาวิธีการที่จะมีเงินเพื่อไปซื้อสิ่งของดังกล่าว

วันหนึ่งมาเตโอมาที่บ้านแล้วให้กระเป๋าที่ได้ออกแบบอย่างสวยงามแก่อเรียนนา แล้วบอกว่าให้เป็นของขวัญ เขายังบอกอีกว่าพบวิธีที่จะทำให้เธอเรียนนามีเงินหากเธอต้องการที่จะซื้อโทรศัพท์มือถือสำหรับใส่ไว้ในกระเป๋า แล้วบอกให้เธอไปพบกับเขาที่สวนสาธารณะในท้องถิ่นนั้นหลังจากพระอาทิตย์ตกดินแล้ว อเรียนนาเข้าใจดีว่าประเภทงานที่มาเตโอกำลังขอให้เธอทำคืออะไร เธอเคยได้ยินสาว ๆ ที่โรงเรียนพูดคุยเกี่ยวกับวิธีที่จะได้เงินมาเพื่อซื้อเสื้อผ้าราคาแพง เธอจึงตกลงที่จะพบกับมาเตโอที่สวนสาธารณะอย่างไม่ลังเลใจ และเมื่อเธอมาถึง มาเตโอยืนอยู่ข้างๆ ม้านั่งอยู่กับผู้ชายที่มีอายุมากกว่า เธอคิดว่าอาจจะอายุประมาณ 50 ปี และเขาสวมใส่เสื้อผ้าที่ดูดีมาก ผู้ชายคนนั้นกระซิบบออะไรบางอย่างกับมาเตโอ และบอกให้มาเตโอออกไปภายหลังจากที่ใส่อะไรบางอย่างลงไปในมือของมาเตโอ ชายคนนั้นได้ชี้มาที่อเรียนนาแล้วบอกให้เดินตามเขาไป อเรียนนาทำตามอย่างเต็มใจไปตลอดทางจนมาถึงห้องพักที่โรงแรม ชายคนนั้นบอกให้เธอเปลื้องผ้าและทำตามสิ่งที่เขาพูด ถึงแม้ว่าเธอเรียนนาจะพอลาดเตมามาก่อนได้ว่าจะเจออะไร แต่เธอรู้สึกว่ามันเป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่ที่ให้มีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าเป็นครั้งแรก

อเรียนนา ยังคงพบกับมาเตโอและลูกค้าในสถานที่แตกต่างกันไป พ่อแม่ของเธอเริ่มสังเกตเห็นการที่เธอไม่อยู่บ้าน พวกเขาพยายามถามกับเธอถึงเรื่องนี้ ซึ่งเธอได้แต่บอกว่ากำลังทำงานแปลก ๆ อยู่ใกล้ ๆ เมือง ตั ว ย ค ว า ม ห วັ ง ว า พ่ อ แ ม่ จ ะ ห ยู่ ด ถ าม เ ร อ อเรียนนาจึงให้เงินที่เธอได้รับรายสัปดาห์แก่พ่อแม่และสัญญาว่าเธอจะนำเงินกลับบ้านเพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายอย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้ว่าพ่อแม่จะกังวลว่าเธออาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับงานบริการทางเพศแต่ก็ไม่ได้ซักถามเธออีกต่อไป เพราะครอบครัวใหญ่กำลังเดือดร้อนดินรนและเงินที่อเรียนนาให้มาเป็นประโยชน์มาก

พ่อแม่ของอเรียนนา เริ่มเป็นกังวลเพราะเธอขาดเรียนหลายวัน รู้สึกว่าไม่สามารถควบคุมสถานการณ์เพื่อช่วยเหลือเธอได้ พวกเขาจึงตัดสินใจที่จะติดต่อตำรวจ ตำรวจเริ่มทำการสืบสวนเรื่องการแสวงหาประโยชน์ทางเพศตามถนน และสามารถเข้าช่วยเหลือได้สำเร็จ อเรียนนาารู้สึกโกรธมากที่ตำรวจได้นำเธอออกจากงานให้โอกาสกับเธอ

และแย้งว่าเพราะเหตุใดพี่สาวของเธอถึงสามารถทำงานแบบเดียวกันได้และไม่มีใครไปจับ อย่างไรก็ตามในฐานะผู้เยาว์
ออเรียนนาไม่สามารถค่าประเมินได้อย่างถูกกฎหมาย

ณ ที่หน่วยงานบ้านพักที่ให้การดูแลช่วยเหลือ แรกเริ่ม ออเรียนนาไม่ค่อยได้ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่เท่าไรนัก
แต่ยังเลือกที่จะขอรับบริการให้คำปรึกษาที่ให้ความสำคัญกับบาดแผลทางใจ
และรับการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะที่เธอติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่กำลังเริ่มขึ้น
ซึ่งเธอได้รับก่อนที่จะตำรวจจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ออเรียนนาสามารถศึกษาเล่าเรียนได้ดีที่โรงเรียน
อย่างไรก็ตามรายงานผลการเรียนระบุว่า ออเรียนนามักเสียงดัง มีพฤติกรรมตื่นเต้นวุ่นวายต่อต้าน
แสดงออกถึงความชื่นชอบในเรื่องเพศ และมักโต้เถียงขัดแย้งกับเพื่อนและเจ้าหน้าที่ ออเรียนนามีปัญหาในการคบเพื่อน
มักชอบเผชิญหน้ากับเพื่อน และเธอแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม
ชอบข่มขู่ด้วยคำพูดที่จะทำร้ายเพื่อนเมื่อถูกเพื่อนเรียกชื่อที่ไม่ค่อยดี แต่ก็ไม่ได้ทำตามที่ถูก

ออเรียนนา อยากจะกลับบ้านไปอยู่กับพ่อแม่ของเธอโดยเร็วที่สุดแม้จะรู้สึกโกรธที่พ่อแม่ “ส่งเธอให้กับ” ตำรวจ
ทั้งแม่และพ่อของออเรียนนามีงานทำ แม่ทำงานเป็นพนักงานทำความสะอาดที่โรงแรมระดับ 4 ดาว
ซึ่งถือว่ามีความมั่นคงในช่วงสามปีที่ผ่านมา พ่อของเธอทำงานก่อสร้างซึ่งมีงานมาเป็นระยะ ๆ
ซึ่งงานของพ่อไม่มั่นคงเหมือนแม่ และมักว่างงานเป็นเวลาหลายสัปดาห์
ครอบครัวไม่มีปัญหาทางสุขภาพร่างกายและทางอารมณ์ใด ๆ หรือไม่มีหลักฐานว่ามีการใช้สารเสพติด
พวกเขามีบ้านหลังเล็ก ๆ อาศัยอยู่รวมกันกับลูกทั้งสี่คน พ่อแม่ไม่ค่อยได้ไปเยี่ยมออเรียนนา ณ
หน่วยงานบ้านพักสักเท่าใดเนื่องจากต้องทำงานและมีภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
พ่อแม่แจ้งว่าอยากให้ออเรียนนากลับไปอยู่ด้วยที่บ้าน
แต่ก็กังวลว่าจะไม่สามารถทำให้เธอหยุดการขายบริการทางเพศได้ถ้ากลับมาแล้ว ดังนั้น
จึงต้องการให้ออเรียนนาอยู่ที่หน่วยงานบ้านพักไปก่อน

ออเรียนนาเชื่อว่าเรื่องของความสัมพันธ์ที่เธอมีกับมาเทโอหรือกับลูกค้าที่ซื้อบริการทางเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องที่ผิด
และยังคงกล่าวว่าเธอเต็มใจในการเตรียมขายบริการทางเพศ ซึ่งไม่ควรตำหนิมาเทโอ ออเรียนนากล่าวว่า
“ฉันได้เงินจากการขายบริการ ต่างกับหญิงสาวจำนวนมากที่มีเพศสัมพันธ์กับแฟนแต่ไม่ได้อะไรเลย อย่างน้อยๆ
ฉันก็ได้เงิน” จากการปฏิบัติการช่วยเหลือครั้งนั้น มาเทโอถูกจับแต่ได้รับการประกันตัวในภายหลังและได้หลบหนีไปแล้ว
ซึ่งตำรวจกำลังตามหาเขาอยู่ ปัจจุบัน ออเรียนนาพร้อมที่จะเป็นพยานว่าเกิดอะไรขึ้น
แต่ยังคงยืนยันกรานว่าเธอยินยอมให้มีการทำธุรกรรมทั้งหมดกับมาเทโอ

คู่มือการให้คะแนน: สำหรับวิทยากรเท่านั้น				
หมายเหตุ: ก่อนที่จะทบทวนคะแนนในด้านล่าง ให้ทดลองทำคะแนน ASO ด้วยตัวเองโดยใช้รายงานสรุปกรณีศึกษาเปรียบเทียบคะแนนเพื่อสร้างความมั่นใจในเหตุผลของการให้คะแนนที่ชัดเจนก่อนที่จะอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม				
หมวดหมู่ อง	คะแนนหมวดหมู่ รอง	การให้เหตุผล	คะแนนหมวดหมู่	
ความปลอดภัย				
1.1	4	ไม่มีการละเมิดหรือละเลยในบ้านหรือชุมชน	2.7	
1.2	3	ไม่มีภัยคุกคาม ณ ปัจจุบัน แต่มาเจออยู่ในระหว่างประกันตัวและอาจเป็นภัยคุกคามต่อไปได้		
1.3	1	ไม่สามารถระบุสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยได้		
การคุ้มครองทางกฎหมาย				
2.1	1	ไม่เห็นว่ากระบวนการแสวงหาผลประโยชน์นั้นเป็นการล่วงละเมิด	2.0	
2.2	3	สถานะทางกฎหมายไม่มีผลต่อระดับการคุ้มครองหรือความเสี่ยง		
2.3	2	การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม แต่ไม่ให้ความร่วมมือ		
สภาวะทางจิต				
3.1	1	มีพฤติกรรมต่อต้าน พฤติกรรมทางเพศ การข่มขู่ทางวาจา	1.8	
3.2	2	ทักษะในการสร้างสัมพันธภาพที่ไม่ดี ปฏิบัติการอารมณ์ คุณภาพชีวิตประจำวันได้รับผลกระทบ		
3.3	2	ไม่มีทักษะการเผชิญกับความเครียดที่สม่ำเสมอสอดคล้องกัน แต่มีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา		
3.4	2	สามารถให้การปกป้องพิทักษ์สิทธิของตนเองได้อย่างเข้มแข็ง แต่มักนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงในปัจจุบัน		
การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา				
4.1	3	ติดตามตามมีรายได้และการจ้างงานค่อนข้างมั่นคง	2.5	
4.2	3	ข้อมูลจำกัด แต่บ่งชี้ถึงความมั่นคง		
4.3	2	ข้อมูลจำกัด แต่บ่งชี้ถึงความเสี่ยง		
4.4	2	แรงจูงใจที่ไม่ดีในการเรียน แต่สามารถต่อสู้ดิ้นรนได้ทางวิชาการ		
การสนับสนุนทางสังคม				
5.1	2	ไม่รู้สึกรู้ว่าพ่อแม่สนับสนุน แม้ว่าพวกเขาจะพยายาม	1.8	
5.2	2	ผู้ปกครองสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดี แต่รู้สึกว่ามีประสิทธิภาพจำกัด		
5.3	1	อิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีทำให้เกิดความเสี่ยงในการถูกแสวงหาผลประโยชน์ต่อไป		
5.4	2	จำกัดการเข้าถึงบริการที่จำเป็นในชุมชน		

สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ			
6.1	4	เข้าถึงบริการทางการแพทย์	3.4
6.2	3	ตอบสนองต่อความต้องการดูแลสุขภาพทางการแพทย์และความต้องการด้านสุขภาพจิต	
6.3	4	มีการเข้าถึงอาหาร สุขอนามัย เสื้อผ้า	
6.4	4	พ่อแม่เป็นเจ้าของบ้าน	
6.5	2	มีความเสี่ยงสูงต่อการค้าประเวณีในชุมชน	
คะแนนทั้งหมด			2.4

ภาคผนวก ข. : รายงานสรุปกรณีศึกษาแรงงานบังคับ

หมายเหตุสำหรับวิทยากร: รายละเอียดทั้งหมดเป็นเรื่องสมมุติ ซึ่งท่านสามารถปรับเปลี่ยนชื่อและรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมได้ตามความต้องการ

ราช (Raj) เป็นชาย มีอายุ 20 ปี ที่ได้รับการช่วยเหลือเมื่อหกเดือนก่อนจากการถูกบังคับให้ทำงานที่โรงงานอิฐในเมืองอานตรา ปราเตชที่เขาเคยเป็นแรงงานขุดหินมานานกว่าสองปีพร้อมกับพ่อแม่ น้องสาวอายุ 15 ปีของเขา รวมทั้งคนอื่น ๆ อีก 10 คน หน่วยงานรัฐได้นำพวกเขาออกจากโรงงาน หลังจากที่ยังคงพัฒนาเอกชนในท้องถิ่นแจ้งความต่อตำรวจ อย่างไรก็ตามภายหลังจากการสอบสวนเพิ่มเติมทั้งวันเจ้าหน้าที่รัฐไม่เชื่อว่าเหตุการณ์นี้เป็นการบังคับใช้แรงงานแบบขุดหิน และไม่ได้ติดตามจับกุมเจ้าของโรงงาน คนงานทั้งหมดได้รับการส่งกลับคืนไปยังหมู่บ้านของพวกเขาในเมืองโอติชาตะวันตก โดยไม่มีหนังสือรับรองการปล่อยตัวที่แสดงให้เห็นถึงการได้รับอิสรภาพที่ถูกต้องตามกฎหมายและสิทธิในการคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ที่เฉพาะ

ก่อนที่จะมาเป็นแรงงานขุดหินในโรงงานอิฐ ราชและพ่อแม่ของเขาทำงานตามฤดูกาลในเมืองโอติชา โดยทำสลับไปมาระหว่างการเกษตรและการรับจ้างรายวัน อย่างไรก็ตามการมีงานทำอย่างสม่ำเสมอค่อนข้างเป็นเรื่องที่ยากที่จะหาได้ในหมู่บ้านของพวกเขา และในอดีตพวกเขาต้องหางานที่ห่างไกลจากหมู่บ้านเป็นเวลาหลายเดือนในแต่ละครั้ง เงินที่ครอบครัวสามารถจะรวบรวมได้มักจะเพียงพอที่จะเลี้ยงพวกเขาตลอดทั้งปี แต่พวกเขาไม่มีเงินออม คนอื่นๆอีกหลายคนในหมู่บ้านของราช ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน บางคนได้ออกจากหมู่บ้านไปหางานทำในรัฐอื่น โดยผ่านความช่วยเหลือจากพ่อค้าคนกลาง เมื่อสามปีที่ผ่านมา แม่ของราชได้ป่วยหนักและถูกนำส่งไปยังโรงพยาบาลเอกชนเพื่อรับการรักษา ครอบครัวไม่สามารถจ่ายค่ายาได้ พ่อของราชจึงต้องยืมเงินจากคนกลางมาจ่ายล่วงหน้า หลังจากที่แม่ของราชได้ฟื้นตัวขึ้น พ่อค้าคนกลางได้พราชมพ่อและแม่และน้องสาวของเขาขึ้นรถไฟมุ่งหน้าไปทางใต้ไปยังเมืองอานตรา ปราเตช และบอกว่าพวกเขาสามารถทำงานเพื่อชดเชยหนี้ได้ก่อนล่วงหน้า เมื่อมาถึงโรงงานอิฐก็รู้ได้อย่างรวดเร็วว่าพวกเขาไม่มีเสรีภาพอีกต่อไป พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกสถานที่ แรงงานจะถูกเฝ้าติดหากพวกเขาเหนื่อย พวกเขาถูกบังคับให้ต้องทำงานเป็นระยะเวลานาน (บางครั้งเริ่มงานเวลา 3:00 น.) ซึ่งแทบจะไม่ได้รับเงินพอกิน เคยมีคนหนึ่งหลบหนีไปปรากฏว่าเจ้าของโรงงานได้เขียนญาติของคนงานอย่างรุนแรงนั้นแทน เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่คนงานคนอื่น ๆ ว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้ามีใครหนีไปอีก ครั้งหนึ่งราชได้เห็นลูกน้องคนหนึ่งของเจ้าของโรงงานพยายามข่มขืนน้องสาวของเขา ราชได้ก้าวเข้าไปเพื่อปกป้องเธอ และทั้งสองคนถูกทำร้ายอย่างรุนแรง น้องสาวของราชบอกเธอว่าอย่าบอกพ่อแม่ว่าเกิดอะไรขึ้น เขาสงสัยว่าน้องสาวของเขาอาจถูกทำร้ายในโอกาสอื่นแล้ว เพราะเขามักเห็นเธอร้องไห้

ตั้งแต่กลับมาจากการเป็นแรงงานขุดหิน ครอบครัวของราช (ราช พ่อแม่ พี่สาว และยายของเขา) อาศัยอยู่ในกระท่อมน้ำที่ไม่มีไฟฟ้าใช้และหลังคาที่มีรูรั่วมากในช่วงฤดูฝน พวกเขาเป็นเจ้าของบ้านแต่ไม่มีที่ดินทำกิน คนอื่นๆในหมู่บ้านมีวรรณะที่สูงกว่าเป็นเจ้าของที่ดินทำเกษตรกรรมและสามารถเข้าถึงไฟฟ้าได้ นับจากนั้นเป็นต้นมา ราชและพ่อแม่ได้ทำงานมีรายได้จากค่าจ้างรายวันอย่างสม่ำเสมอจากการทำการเกษตร ดังนั้น พวกเขาจึงสามารถซื้อข้าวกินได้ทุกวันและมีเงินพอใช้จ่ายสำหรับความเป็นขั้นพื้นฐานอื่น ๆ

ราชพยายามเก็บรายได้ส่วนหนึ่งของเขาเพื่อไว้สำหรับซ่อมแซมหลังคา แต่เป็นเรื่องยาก และเขาสามารถเก็บเงินได้ในบางสัปดาห์เท่านั้น ราชกังวลว่ารายได้ของเขาจะไม่ยั่งยืนหากฤดูเก็บเกี่ยวสิ้นสุดลง

สมาชิกในชุมชนอื่น ๆ รู้ว่าอะไรเกิดขึ้นกับราชและครอบครัว

แต่มองว่าเป็นแรงงานขัดหนี้ของพวกเขาเป็นเรื่องปกติในการชดเชยหนี้

ราชแสดงความกังวลว่าถ้าผู้ชายจากโรงงานอิฐที่เคยมาที่หมู่บ้านเพื่อซ่อมแซมพวกเขา ก็คงไม่มีใครมาช่วยพวกเขาได้ เขารู้สึกกลัวเกินไปที่จะไปขอความช่วยเหลือจากตำรวจ เพราะผู้นำชุมชนก็รู้จักกับพ่อค้าคนกลางเป็นอย่างดี ด้วยความกังวลเหล่านี้ราชจึงไม่คิดที่จะกู้ยืมเงินล่วงหน้าและเสี่ยงกลับเข้าสู่การเป็นแรงงานขัดหนี้ใหม่อีกแม้ว่าคนอื่น ๆ ในหมู่บ้านของเขาอาจพิจารณาทำเช่นนั้นอีกก็ตาม

ราช ไม่ค่อยได้พูดคุยกับครอบครัวมากนัก แม่และยายของเขาไม่ถูกกัน ซึ่งทำให้ราชรู้สึกเครียด

นับตั้งแต่ได้รับการช่วยเหลือออกมา น้องสาวของเขาแทบจะไม่พูดเลย

ครอบครัวตกอยู่ในภาวะวิกฤติกับการที่เธอเก็บตัวเงียบและบางครั้งก็หยุดทำงานอยู่กับบ้าน ราชคอยอยู่ข้าง ๆ

น้องสาวอย่างเงียบ ๆ ในวันที่มีเรื่องเครียด ๆ เกิดขึ้นมากในครอบครัว เขาจะออกไปข้างนอกและดื่มสุรา

ราชไม่ได้ดื่มสุราตลอดเวลา แต่ถ้าเขาเริ่มรู้สึกกังวลมาก (ประมาณหนึ่งครั้งสัปดาห์เว้นสัปดาห์)

หรือถ้าเขาตื่นขึ้นมาจากฝันร้ายเกี่ยวกับน้องสาวของเขาถูกทำร้ายร่างกายในที่โรงงาน (สองสามครั้งต่อเดือน)

เขาเลือกที่จะใช้จ่ายเงินค่าจ้างบางส่วนหมดไปกับการดื่มสุราและของมีเมาประมาณ 4-6 ครั้งต่อเดือน

นับตั้งแต่ได้รับการช่วยเหลือ เขามีเพื่อนเพียงไม่กี่คนในหมู่บ้าน แต่เขามีปัญหาในการคบหากับเพื่อน ๆ

นับตั้งแต่ได้รับการช่วยเหลือจากการบังคับใช้แรงงาน

สุขภาพโดยทั่วไปของราชนั้นแข็งแรงดี

โรงพยาบาลรัฐแห่งใหม่ได้เปิดโอกาสให้ราชและครอบครัวสามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐานได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพียงแต่มีคนค่อนข้างไกล อย่างไรก็ตาม ราชบอกว่าถ้าเขาหรือสมาชิกในครอบครัวของเขาป่วย

พวกเขาก็จะพยายามหาทางไปโรงพยาบาล

คู่มือการให้คะแนน: สำหรับวิทยากรเท่านั้น				
หมายเหตุ: ก่อนที่จะทบทวนคะแนนแนะนำด้านล่างให้ลองทำคะแนน ASO ด้วยตัวเองโดยใช้รายงานสรุปกรณีศึกษาเปรียบเทียบคะแนนเพื่อสร้างความมั่นใจในเหตุผลของการให้คะแนนที่ชัดเจนก่อนที่จะอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม				
หมวดหมู่รอง	คะแนนหมวดหมู่รอง	การให้เหตุผล	คะแนนหมวดหมู่	
ความปลอดภัย				
1.1	4	ไม่มีการละเมิดในปัจจุบัน	2.7	
1.2	2	นายหน้าคนกลางมีความใกล้ชิดกับผู้นำหมู่บ้าน; ยังไม่มีการคุกคามในปัจจุบัน		
1.3	2	ถูกข่มขู่จากตำรวจ; ไม่มีแผนจะทำอะไรเมื่อไม่ปลอดภัย มีความเข้าใจถึงอันตรายของการเป็นหนี้ที่นำไปสู่การบังคับใช้แรงงาน		
การคุ้มครองทางกฎหมาย				
2.1	2	มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ แต่ไม่ทราบถึงการคุ้มครองตามกฎหมาย	1.3	
2.2	1	ไม่มีหนังสือรับรองการพ้นจากอุปการะ		
2.3	1	ไม่มีการจับกุมหรือการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมดำเนินคดี		
สุขภาพทางจิต				
3.1	3	ดื่มมากเกินไป แต่ไม่นำไปสู่การเป็นอันตรายต่อตนเองหรือผู้อื่น	2.5	
3.2	3	ฝันร้าย; มีพฤติกรรมถดถอยและความวิตกกังวลที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินกิจกรรมที่สำคัญ		
3.3	2	มีทักษะการเผชิญกับความเครียดที่จำกัด		
3.4	2	ไม่ได้รับการเสริมพลังจากการแสวงหาความปลอดภัย ความยุติธรรม และการสนับสนุนทางสังคม		
การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา				
4.1	2	งานตามฤดูกาล แต่ไม่สม่ำเสมอ ณ ปัจจุบัน	2.3	
4.2	2	มีทักษะทางการจัดการทางการเงินที่ดี แต่เสี่ยงต่อการใช้เพื่อดื่มสุรา		
4.3	2	เริ่มต้นเก็บออม แต่ยังมีข้อจำกัดอยู่		
4.4	3	เริ่มเข้าไปทำงานไปในทางที่ดี		
การสนับสนุนทางสังคม				
5.1	2	มีการติดต่อสัมพันธ์กับครอบครัวและเพื่อนฝูงที่จำกัด	2.5	
5.2	3	ครอบครัวมีสุขภาพความเป็นอยู่ปานกลาง แต่สนับสนุนช่วยเหลือกันและกัน		
5.3	3	ไม่มีการเลือกปฏิบัติ แต่การสนับสนุนจากชุมชนมีจำกัด		
5.4	2	ไม่มีการเข้าถึงทรัพยากรของชุมชนหรือบริการคุ้มครอง		

สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ			
6.1	3	การเข้าถึงการดูแลรักษาทางการแพทย์ในระยะไกล แต่ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพในปัจจุบัน	2.6
6.2	2	อยากจะไปโรงพยาบาลหากเจ็บป่วย แต่มีการดื่มสุราที่มากเกินไป	
6.3	3	เข้าถึงการตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐาน เช่นอาหารและเสื้อผ้า	
6.4	3	ที่อยู่อาศัยที่มั่นคง	
6.5	2	หลังคารั่วของบ้านเป็นอันตราย	
คะแนนทั้งหมด			2.3

ภาคผนวก ณ. : รายงานสรุปกรณีศึกษากรณีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศออนไลน์

หมายเหตุสำหรับวิทยากร: รายละเอียดทั้งหมดเป็นเรื่องสมมุติ ซึ่งท่านสามารถปรับเปลี่ยนชื่อและรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมได้ตามความต้องการ

เด็กหญิงโรส (Rose) อายุเก้าขวบ เมื่อหกเดือนที่ผ่านมา เธอได้รับการช่วยเหลือมาพร้อมกับน้อง ๆ ของเธอสองคนจากการถูกมารดาแสวงหาประโยชน์ทางเพศทางออนไลน์ ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งในเมืองเซบู ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำให้มั่นใจว่า ได้ดำเนินการสอบสวนทางนิติวิทยาที่เป็นมิตรสำหรับเด็กภายหลังจากการปฏิบัติการช่วยเหลือ โรสและน้อง ๆ ได้ได้รับการดูแลอยู่ในหน่วยงานที่พิทักษ์สวัสดิการของภาคเอกชน

ก่อนที่จะตำรวจจะเข้าไปช่วยเหลือ โรสอาศัยอยู่กับยาย แม่ และน้องสองคนที่บ้าน โดยมีป้า ลุง และญาติ ๆ อีกสี่คนอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน น้องสาวของเธอชื่อ อภิเกล (Abigail) มีอายุห้าขวบ และน้องชายชื่อเฟลิซ (Felix) มีอายุสองขวบ พ่อของโรสไปทำงานรับจ้างโดยมีสัญญาจ้างงานในประเทศคูเวตเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักร ส่วนแม่และยายไม่ได้ทำงาน พ่ออยู่ที่ประเทศคูเวตได้เกือบสองปี เขาไปไม่นานหลังจากที่เฟลิซเกิด พ่อส่งเงินให้ครอบครัวในแต่ละเดือนแต่ไม่ค่อยได้ติดต่อกัน เมื่อพ่อได้ทราบข่าวการช่วยเหลือลูก ๆ และแม่ถูกจับกุม พ่ออยากกลับมาบ้านที่เมืองเซบู แต่เขาไม่สามารถยกเลิกสัญญาจ้างงานได้อย่างน้อยเป็นเวลาอีกหนึ่งปี

การล่วงละเมิดทางเพศเกิดขึ้นในไม่นานหลังจากที่พ่อเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ แม่เริ่มใช้เวลาอยู่กับคอมพิวเตอร์มากขึ้นและมักให้โรสเข้ามา “พูดทักทาย” กับชายต่างชาติหลายคนบนหน้าจอคอม แม่บอกกับโรสว่า ในขณะที่พ่ออยู่ไกล แม่ต้องการให้เธอช่วยเหลือในการดูแลครอบครัว โรส ถูก สั่ง ให้ ถอด เสื้อผ้า ที่ หน้า จอ คอ ม พื ว เต อ ร์ ส่วนน้องสาวของเธออภิเกลได้เริ่มจับคู่กับโรสในการทำท่าต่อหน้าลูกค้าบางราย ในหลายโอกาส โรส ได้รับ คำ สั่ง ให้ ถะ อ วัย วะ เพศ ของ เธอ เอง หรือ ของ น้อง สาว หลังจาก ที่ ถอด เสื้อผ้า แล้ว โดยมีแม่เป็นผู้สั่งให้ทำและยายก็ไม่เคยอยู่ในระหว่างที่มีการแสดงเหล่านี้ ยายของโรส ก็เหมือนกับครอบครัวอื่นๆ ในหมู่บ้านที่อ้างว่าไม่รู้เรื่องการแสวงหาประโยชน์ทางเพศออนไลน์

โรส ได้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานที่พิทักษ์เอกชนเป็นเวลาหกเดือน และมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับคนอื่น ๆ ในที่นั้น เธอไม่ค่อยมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กคนอื่น ๆ และพ่อแม่อุปถัมภ์ที่บ้านพักพิง แต่จะมีปฏิสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่กับอภิเกลและเฟลิซ โรสมีแนวโน้มที่จะชอบแยกตัวเองออกไป แม้ว่าจะได้รับการชักชวนให้เล่นกับเด็กคนอื่นก็ตาม เมื่อเธอมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กคนอื่น ๆ เธอกลายเป็นคนหงุดหงิดและเริ่มต้นทะเลาะกับคนอื่นได้อย่างง่ายดาย เธอมักจะโกรธมากในช่วงที่มีการถกเถียงเหล่านี้และกลายเป็นคนแสดงความก้าวร้าวทางกายกับเด็กคนอื่น ๆ สองครั้ง ถึง แม้ ว่า เธอ จะ ไม่ ค่อย แสดง ความ ก้าว ร้าว ทาง กาย ก็ ตาม เธอกลายเป็นคนที่ต่อต้านและชอบขัดแย้งกับพ่อแม่อุปถัมภ์ที่บ้านพักพิงอย่างรุนแรง เธอทำลายทรัพย์สินบางอย่างในอดีตในช่วงที่เกิดการโกรธ เมื่อสงบแล้วโรสจะแสดงความรู้สึกที่เสียใจมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อพ่อแม่อุปถัมภ์ที่บ้านพักพิง และมีความกระตือรือร้นที่จะเชื่อฟังและเอาอกเอาใจ ภายหลังจากที่มีเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น โรสจะตอกล้อว่าเธอเป็นเด็กที่ไม่ดี พ่อแม่อุปถัมภ์ที่บ้านพักพิงรายงานว่าโรสมักตื่นขึ้นมาจากฝันร้ายบ่อยครั้ง ซึ่งโรสไม่สามารถอธิบายความฝันหรือให้เนื้อหา แต่ได้รายงานว่า “มันน่ากลัวมาก”

โรสเข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐในท้องถิ่นและดูเหมือนว่าจะต้องพยายามอย่างมากในการเข้าสังคมและการเรียน เธอประสบความสำเร็จลำบากในการมีสมาธิจดจ่ออยู่กับการเรียนและมักชอบแยกตัวออกจากเด็กคนอื่น ๆ

โรสเริ่มโต้เถียงและโกรธได้อย่างง่ายดายเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นแม้ว่าจะเชื่อฟังครูมากเมื่อถามว่าเธอชอบโรงเรียนไหม โรส รายงานว่าเธอไม่ชอบเพราะเธอ "ไม่ฉลาด"

โรส ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อจัดการกับความโกรธ ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และการเคารพนับถือตนเอง โรสไม่ชอบพูดคุยเรื่องการถูกละเมิดและมักตื่นตระหนกอย่างเห็นได้ชัดเมื่อถูกถาม ตั้งแต่การสอบสวนทางนิติวิทยา โรสได้ปฏิเสธที่จะพูดอะไรในเชิงลบเกี่ยวกับแม่ของเธอ เพราะเธอไม่ต้องการ "ทำให้แม่เดือดร้อน" โรสไม่ได้เข้าร่วมในกระบวนการทางกฎหมายตามการสอบสวนทางนิติวิทยาในครั้งแรก เนื่องจากโรสได้รับการอธิบายว่า สิ่ง ที่ แม่ ทำ กับ เธอ นั้น ไม่ ถูก ต้อง และ อาจ ทำให้ แม่ ต้อง ติดคุก อย่างไรก็ตามโรสมักถามนักสังคมสงเคราะห์ว่าเมื่อใดจะสามารถเจอแม่ได้ และเมื่อใดที่เธอและน้องๆ จะกลับบ้านได้ เธอได้รับการตรวจสอบสุขภาพและมีสุขภาพที่แข็งแรงดี

แม่ของโรส อยู่ในคุกรอการพิจารณาคดีและไม่ได้ติดต่อกับลูกๆ ส่วนยายได้มาเยี่ยมหลานๆ เพียงครั้งเดียวและได้เข้ารับบริการให้คำปรึกษาและหลักสูตรการให้การดูแลทางด้านสุขภาพจิต ซึ่งยายหวังจะให้หลานๆ กลับไปอยู่ด้วยหากพ้นจากการอุปการะดูแลจากบ้านพักพิงแล้ว กลับคืนสู่ชุมชนอีกครั้ง ยายของโรสยังคงอาศัยอยู่ในบ้านที่เกิดเหตุการณ์การล่วงละเมิดและต้องการให้หลานๆ กลับมาอยู่ที่บ้านหลังนี้ แม้ว่าจะไม่มีรายงานอื่นๆ เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศทางออนไลน์ เกิดขึ้นในหมู่บ้านแห่งนี้ แต่ดูเหมือนว่าเจ้าหน้าที่ของหมู่บ้านไม่ค่อยกังวลกับเรื่องคดีของโรสสักเท่าใด และไม่เต็มใจที่จะยอมรับความเป็นไปได้ที่อาจมีเกิดละเมิดเกิดขึ้นกับคนอื่นได้ แม้ว่าจะมีบริการบางอย่างในชุมชนนี้ แต่ มี น้อย มาก และ ไม่ ใ ต้ อยู่ ใน ง บ ปร ะ มา ณ ข อ ง ชุมชน บริการส่วนใหญ่จะเป็นการให้บริการผ่านทางสำนักงานสาธารณสุขท้องถิ่น

คู่มือการให้คะแนน: สำหรับวิทยากรเท่านั้น			
หมายเหตุ: ก่อนที่จะทบทวนคะแนนแนะนำด้านล่างให้ลองทำคะแนน ASO ด้วยตัวเองโดยใช้รายงานสรุปกรณีศึกษาเปรียบเทียบคะแนนเพื่อสร้างความมั่นใจในเหตุผลของการให้คะแนนที่ชัดเจนก่อนที่จะอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม			
หมวดหมู่ อง	คะแนนหมวดหมู่ อง	การให้เหตุผล	คะแนนหมวดหมู่
ความปลอดภัย			
1.1	2	การล่องลอยทางเพศอย่างมีนัยสำคัญในสภาพแวดล้อมภายในบ้าน จำเป็นต้องมีการประเมินความปลอดภัยณที่บ้านรายอีกครั้ง	1.7
1.2	2	สภาพแวดล้อมภายในบ้านมีความปลอดภัยที่ไม่สม่ำเสมอ แม้ถูกคุมขัง	
1.3	1	ไม่สามารถรู้ได้ว่าแม่เป็นบุคคลที่ไม่ปลอดภัย	
การคุ้มครองทางกฎหมาย			
2.1	1	ไม่รู้ว่าการแสวงประโยชน์นั้นเป็นการละเมิด	2.0
2.2	3	สถานะทางกฎหมายไม่มีผลต่อระดับการคุ้มครองหรือความเสี่ยง	
2.3	2	การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม แต่ปัจจุบันไม่เข้าร่วมในกระบวนการยุติธรรม	
สุขภาพทางจิต			
3.1	2	ความก้าวร้าวทางกายกับเด็กคนอื่น ๆ การทำลายทรัพย์สิน	1.8
3.2	2	ฉุนเฉียว ความยากลำบากในการมีความสัมพันธ์กับเด็กคนอื่น และความยากลำบากในการเรียนที่โรงเรียน	
3.3	2	ขาดทักษะในการเผชิญกับความเครียดที่สม่ำเสมอ แม้ว่าจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์กับบางคน	
3.4	1	ไม่มีการแสดงออกถึงทัศนคติหรือพฤติกรรมที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ	
การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา			
4.1	2	รายได้จากพ่อจำกัด	2.0
4.2	2	ไม่ทราบข้อมูล แต่ระดับเศรษฐกิจจะระบุว่ามีความเสี่ยง	
4.3	2	ไม่ทราบข้อมูล แต่ระดับเศรษฐกิจจะระบุว่ามีความเสี่ยง	
4.4	2	ขาดแรงจูงใจในการศึกษา ต้องพยายามทางด้านการเรียน	
การสนับสนุนทางสังคม			
5.1	3	พัฒนาความสัมพันธ์กับยายมากขึ้น; มีความใกล้ชิดกับน้อง ๆ	2.5
5.2	3	ยายยังทำให้เห็นถึงความสามารถในการสนับสนุนช่วยเหลือเด็กในบ้าน	
5.3	3	ไม่มีข้อบ่งชี้ถึงการตีตราจากชุมชน	
5.4	1	ไม่มีบริการชุมชน ไม่มีการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน	

สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ			
6.1	4	เข้าถึงบริการทางการแพทย์	3.4
6.2	3	ในสุขภาพแข็งแรงดี; ไม่ได้เข้ารับบริการด้านสุขภาพจิตอย่างเต็มที่นัก	
6.3	4	มีการเข้าถึงอาหาร สุขอนามัย เสื้อผ้า	
6.4	3	มีบ้านสำหรับอยู่อาศัย ความเป็นไปได้ของการคืนสู่สังคมกำลังอยู่ในระหว่างการประเมิน	
6.5	3	ไม่มีอันตราย	
คะแนนทั้งหมด			2.2

ภาคผนวก ก. : รายงานสรุปกรณีศึกษากรณี การยึดครองทรัพย์สิน

หมายเหตุสำหรับวิทยากร: รายละเอียดทั้งหมดเป็นเรื่องสมมุติ ซึ่งท่านสามารถปรับเปลี่ยนชื่อและรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมได้ตามความต้องการ

วินนี่ แลงเกอร์ (Winnie Langer) เป็นผู้หญิงอายุ 38 ปี อาศัยอยู่ในหมู่บ้านในเมืองกุลู ประเทศยูกันดา สามีของเธอชื่อนายโอเทียนโน (Otieno) ได้เสียชีวิตเมื่อปีที่แล้วจากอาการป่วยที่ไม่ทราบสาเหตุ ปล่อยให้เธอดูแลลูกห้าคนซึ่งมีอายุตั้งแต่ห้าขวบไปจนถึง 19 ปี นางวินนี่กับนายโอเทียนโนเข้าพิธีแต่งงานกันตามธรรมเนียมปฏิบัติ โอเทียนโนเป็นเจ้าของบ้านและที่ดินจำนวนไม่กี่เอเคอร์ ซึ่งได้เลี้ยงไก่กับแพะ นายโอเทียนโนมีภรรยาอีกคนหนึ่งชื่อไมเรีย (Miria) และมีลูกชายด้วยกันสองคนชื่อนิกา (Aniga) อายุ 22 ปีและโอดองอายุ 19 ปี พวกเขาอาศัยอยู่ในบ้านอีกหลังที่แยกออกไปต่างหาก อยู่บนที่ดินผืนเดียวกัน ในระหว่างที่โอเทียนโนยังมีชีวิตอยู่ ไมเรียและวินนี่ต่างเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกันตลอดมา

ภายหลังจากการตายของโอเทียนโน ครอบครัวของโอเทียนโนได้มาจัดการเรื่องที่ดิน โดยแบ่งมอบครึ่งหนึ่งแก่วินนี่ และอีกครึ่งหนึ่งให้กับไมเรียภรรยาอีกคน โดยได้อธิบายการจัดการนี้ด้วยวาจา วินนี่และลูก ๆ ได้ที่ดินสองเอเคอร์พร้อมกับบ้านถ่านหิน ซึ่งมีห้องพัก 3 ห้อง พื้นแข็งและอยู่ใกล้กับน้ำสะอาด ถึงแม้ว่าไมเรียจะเคยเคารพวินนี่อยู่เสมอ เมื่อตอนที่สามียังมีชีวิตอยู่ แต่เธอได้กล่าวโทษวินนี่ถึงการตายของโอเทียนโน เธอปล่อยข่าวลือว่าวินนี่ติดเชื้อเอชไอวีและแพร่เชื้อให้กับโอเทียนโนและนั่นคือเหตุผลที่ทำให้เขาเสียชีวิตไป เหตุการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสัมพันธภาพทางสังคมของวินนี่ ผู้หญิงหลายคนในหมู่บ้านที่เคยเป็นเพื่อนของวินนี่ ได้แยกออกจากเธอด้วยความกลัวว่าเธอจะติดเชื้อเอชไอวี วินนี่และลูก ๆ ของเธอไม่เคยได้รับการตรวจเชื้อเอชไอวี วินนี่รับมือกับความเศร้าโศกตามลำพังโดยไม่ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนหรือครอบครัว

วินนี่และลูก ๆ ยังคงทำมาหากินอยู่บนที่ดินของพวกเขา ด้วยการเลี้ยงแพะและไก่ซึ่งเป็นแหล่งรายได้หลัก ด้วยความที่เธอไม่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสัตว์จึงทำให้เธอมีรายได้ที่ไม่สม่ำเสมอ เธอไม่สามารถหาเลี้ยงลูก ๆ ให้กินอิ่มได้ เนื่องจากครอบครัวไม่มีเงินออม

หนึ่งเดือน ภายหลังจากที่สามีของเธอเสียชีวิต นิกาและโอดองเป็นบุตรชายคนโตที่มีอายุมากกว่าของสามีผู้ล่วงลับ ได้เริ่มเข้ามาที่บ้านของเธอและเรียกร้องให้เธอคืนที่ดินให้แก่พวกเขา โดยบอกว่าเธอไม่มีสิทธิในที่ดินเลย วินนี่รู้ว่านี่ไม่ใช่ความจริงแต่ไม่มั่นใจว่าจะพิสูจน์ได้อย่างไรว่าที่ดินนี้เป็นของเธอ เมื่อวินนี่ปฏิเสธที่จะยกที่ดินให้ พวกเขาโกรธมาก

พอพวกเขากลับไป แต่กลับมาในวันรุ่งขึ้นพร้อมกับผู้ชายคนอื่นจากหมู่บ้าน พวกเขาทั้งหมดสั่งให้วินนี่ยกที่ดินให้ เขาตอนเธอให้จนมุมในบ้านของเธอและเริ่มตะโกนใส่เธอต่อหน้าลูก ๆ มีคนหนึ่งตะโกนว่า “ชั้นจะฆ่าแกและลูก ๆ ถ้าไม่ยกที่ดินนี้ให้กับเรา” ในแต่ละสัปดาห์พวกเขาก็จะมาที่บ้านและตะโกนข่มขู่ใส่วินนี่และลูก ๆ วินนี่เริ่มมีปัญหาในการนอนตอนกลางคืนเพราะกลัวว่าพวกเขาจะกลับมาข่มขู่เธอ วินนี่ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร เธอรู้ว่าเธอต้องการที่ดินนี้เพื่อหาเลี้ยงตัวเองและลูก ๆ แต่เธอก็กลัวว่าไมเรียกับลูกชายจะโกรธมากขึ้นถ้าไม่ได้ที่ดิน วินนี่รู้สึกสิ้นหวังมาก มีอยู่คืนหนึ่งที่นิกาและโอดองได้บุกเข้าไปในบ้านของเธอ พวกเขาแกล้งมีดพร้าไปรอบ ๆ พร้อมตะโกนข่มขู่ ทั้งยังผลักวินนี่จนติดฝาผนังและถือมีดพร้าต่อหน้าเธอ พวกเขาบอกกับเธอว่าพวกเขาจะกลับมาจนกว่าที่ดินทั้งหมดจะเป็นของพวกเขา

เมื่อเธอเดินออกจากบ้านของเธอเช้าวันรุ่งขึ้น เธอพบว่าไก่และแพะของเธอตายหมดแล้ว อนิกาและโอดองได้ฆ่าไก่และแพะทั้งหมดทิ้ง ทำให้เธอขาดรายได้

ด้วยความกลัว อันตรายต่อชีวิตของเธอ และลูกๆ ประกอบกับการขาดรายได้ ทำให้วินนี่ตัดสินใจที่จะหลบหนีไปจากที่ดินของเธอ เธอได้ย้ายออกจากบ้านไปอยู่ที่บ้านพ่อแม่ของเธอ ซึ่งเป็นกระท่อมที่มีหนึ่งห้องเล็กๆ ที่ไม่สามารถเข้าถึงน้ำสะอาดได้ พ่อไม่พอใจอย่างมากที่ลูกสาวมาขอความช่วยเหลือ ซึ่งในใจเขาคิดว่าเธอได้แต่งงานไปกับคนในตระกูลอื่นไปแล้ว ดังนั้นเขาไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบต่อเธอ แต่ก็ยินยอมปล่อยให้วินนี่และลูกๆ มาอาศัยอยู่ตามคำร้องขอจากแม่ของวินนี่

นอกเหนือไปจากความตึงเครียดที่มีเพิ่มขึ้นระหว่างวินนี่กับพ่อแม่แล้ว ยังมีปัญหาเรื่องบ้านที่คับแคบมากกับคนจำนวนมากที่อาศัยอยู่ในนั้น เมื่อมีสภาพอากาศเลวร้าย น้ำมักจะท่วมบ้านแล้วน้ำโคลนและสิ่งปฏิกูลเข้ามาภายในบ้าน วินนี่รู้สึกอับอายมากที่ไม่สามารถหาเลี้ยงครอบครัวได้ นอกจากนี้ครอบครัวของเธอยังถูกชุมชนรังเกียจจน รวมทั้งพี่น้องของเธอที่คิดว่าเธอต้องการที่จะเลี้ยงดูลูกๆ ของตระกูลอื่นในดินแดนของเธอ วินนี่นับถือศาสนาคริสต์ แต่ไม่ได้เข้าโบสถ์มาเป็นเวลานาน ด้วยความอายที่เกิดข่าวลือว่าเธอนำเชื้อเอชไอวีมาติดสามี วินนี่มีแรงจูงใจที่จะจัดเตรียมหาอาหาร การศึกษา และการดูแลสุขภาพทางการแพทย์สำหรับครอบครัว แต่ก็ไม่แน่ใจว่าเธอจะทำได้อย่างไรในสถานการณ์ปัจจุบันของเธอ เธออยากหาวิธีที่จะย้ายกลับเข้าบ้านที่ทำให้เธอมีรายได้ และรู้สึกปลอดภัยจากข่มขู่ของอนิกาและโอดอง

คู่มือการให้คะแนน: สำหรับวิทยากรเท่านั้น				
หมายเหตุ: ก่อนที่จะทบทวนคะแนนแนะนำด้านล่างให้ลองทำคะแนน ASO ด้วยตัวเองโดยใช้รายงานสรุปกรณีศึกษาเปรียบเทียบคะแนนเพื่อสร้างความมั่นใจในเหตุผลของการให้คะแนนที่ชัดเจนก่อนที่จะอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม				
หมวดหมู่ อง	คะแนนหมวดหมู่ อง	การให้เหตุผล	คะแนนหมวดหมู่	
ความปลอดภัย				
1.1	3	ไม่มีการละเมิดภายในบ้านหรือชุมชน นอกเสียจากผู้กระทำผิด	2.0	
1.2	1	มีการข่มขู่และการทารุณกรรมจากผู้กระทำผิด		
1.3	2	สามารถระบุภัยคุกคามได้ แต่ไม่สามารถจัดการภัยคุกคามได้		
การคุ้มครองทางกฎหมาย				
2.1	2	มองว่าการละเมิดเป็นเรื่องที่ผิด แต่ไม่ทราบถึงสิทธิตามกฎหมาย	1.3	
2.2	1	ไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน		
2.3	1	ไม่สามารถร้องขอความยุติธรรมจากการถูกข่มขู่และการโจรกรรมที่ดิน		
สุขภาวะทางจิต				
3.1	4	ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	2.5	
3.2	2	ความเศร้าโศก ความกลัว ความอับอาย ผลกระทบต่อการมีปฏิสัมพันธ์ / การเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม		
3.3	2	ขอความช่วยเหลือจากพ่อแม่		
3.4	2	มีแรงจูงใจในการรักษาความปลอดภัยสำหรับตนเองและเด็ก		
การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา				
4.1	1	ปัจจุบันยังไม่มีรายได้ แพะและไก่ (แหล่งรายได้) ถูกฆ่าตาย	1.8	
4.2	3	บริหารจัดการเงินจำนวนน้อยเพื่อเลี้ยงดูหลายคน		
4.3	2	พ่อแม่ให้ความช่วยเหลือเล็กน้อยผ่านการให้ที่อยู่อาศัย		
4.4	1	ไม่มีงานทำในปัจจุบัน แม้วามีแรงจูงใจที่อยากจะทำงาน		
การสนับสนุนทางสังคม				
5.1	3	รู้สึกว่าลูก ๆ ของเธอได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์	1.8	
5.2	2	แม่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ; พ่อมีความลังเลที่จะช่วยเหลือ		
5.3	1	โดดเดี่ยวภายในชุมชนเนื่องจากมีข่าวลือว่าติดเชื้อเอชไอวี		
5.4	1	ไม่สามารถเข้าถึงการสนับสนุนช่วยเหลือจากชุมชน		

สภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ			
6.1	3	ไม่ทราบข้อมูลของความต้องการด้านสุขภาพ ข้อมูลการเข้าถึงการรักษาพยาบาลยังไม่ชัดเจน	2.6
6.2	4	มีแรงจูงใจในการดูแลครอบครัว รวมถึงความต้องการด้านสุขภาพ	
6.3	2	รายได้ไม่เพียงพอสำหรับความต้องการขั้นพื้นฐาน ไม่มีการเข้าถึงอาหารที่สม่ำเสมอ	
6.4	2	ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่ไม่มั่นคง ไม่สามารถกลับไปบ้านของตัวเองได้	
6.5	2	สุขภาพและสุขภาพจิตแย่ในช่วงฝนตกหนัก	
คะแนนทั้งหมด			2.0

ภาคผนวก ก: รายงานสรุปกรณีศึกษากรณีการใช้อำนาจโดยมิชอบของตำรวจ

หมายเหตุสำหรับวิทยากร: รายละเอียดทั้งหมดเป็นเรื่องสมมุติ ซึ่งท่านสามารถปรับเปลี่ยนชื่อและรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมได้ตามความต้องการ

ทิโมธี บัตเทียร์ (Timothy Mbutia) มีอายุ 44 ปี อาศัยอยู่ในบ้านที่มีสามห้องในเมืองแดนโดรา (ย้ายเข้ามาตั้งถิ่นฐานอย่างไม่เป็นทางการในประเทศไนโรบี) โดยอาศัยอยู่กับภรรยาชื่ออนาสตาเซีย (Anastasia) และลูก ๆ อีกสามคนที่มีอายุตั้งแต่ 4 ไปจนถึง 12 ปี ทิโมธีเปิดร้านอาหารชั่วคราวใกล้กับถนนสายหลักของที่ตั้งถิ่นฐานซึ่งเขาขายของกับภรรยา แม้ว่าบ้านเรียบง่าย ทิโมธีได้ทำงานอย่างหนักเพื่อให้แน่ใจว่าค่าเช่า ค่าเล่าเรียน และความต้องการขั้นพื้นฐานของครอบครัวได้รับการตอบสนอง

เมื่อประมาณหนึ่งปีที่ผ่านมานี้ ขณะที่ทิโมธีและครอบครัวกำลังพักผ่อนนอนหลับอยู่ ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจสามคนถืออาวุธบุกเข้าไปในบ้านของเขา พวกนั้นได้ค้นข้าวของในบ้านของเขา เปลี่ยนทุกอย่างกลับหัวลงมาจากที่หนึ่ง เตี้ย และตู้ในหนึ่งเล่น ทิโมธีตกตะลึงเมื่อพวกเขาขอให้ทิโมธีบอกว่าได้ซ่อนปืนที่ใช้สำหรับการโจรกรรมไว้ ณ ที่ใด ซึ่งเขาไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นและบอกตำรวจว่านี่คือการเข้าใจผิดคน แต่ก็ไม่ได้ยินการประท้วงใด ๆ ของเขา ตำรวจซ้อมเขาด้วยการเตะและถีบ หนึ่งในนั้นตีเขาด้วยก้นของปืนที่ด้านข้างของหัวของเขาจนเขาเลือดออก หลังจากถูกนำตัวไปที่สถานีตำรวจทิโมธี ถูกแจ้งข้อหาโจรกรรมด้วยความรุนแรงและถูกส่งตัวไปคุมขัง

ข่าวการจับกุมและการถูกแจ้งข้อหาทำให้หลายคนรู้จักทิโมธีรู้สึกตกใจรวมทั้งครอบครัวของเขาด้วย ชุมชนรู้สึกสนใจด้วยเพราะรู้จักเขามาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะเขาเติบโตขึ้นในละแวกบ้านนั้น ซึ่งทิโมธีไม่ได้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างใดก็ตามครอบครัวของทิโมธีไม่ได้เป็นที่รู้จักและไม่สามารถหาเงินจ่ายค่าทนายความและเงินสำหรับการติดสินบนผ่านระบบใด อย่างไรก็ตามชุมชนทำให้เห็นว่าได้ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในขณะที่เขาถูกคุมขัง เพื่อนบ้านได้มีส่วนร่วมในศูนย์กฎหมายของชุมชนเพื่อเป็นตัวแทนในการดำเนินคดีให้กับทิโมธีในชั้นศาล เพื่อนบ้านยังได้มาที่ศาลเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจแก่เขาและไปเยี่ยมเขาในขณะที่เขาอยู่ในเรือนจำ

หลังจากกระบวนการทางศาลซึ่งมีระยะเวลายาวนาน ได้มีการพิพากษาให้ทิโมธีพ้นโทษจากการดำเนินคดีที่ประสบความสำเร็จในการที่พิสูจน์ทราบว่าการดำเนินคดีกับเขาด้วยข้อสงสัยที่สมเหตุสมผล กระบวนการศาลได้เปิดเผยว่าหนึ่งเดือนก่อนที่จะมีการจับกุมของทิโมธี ได้มีการโจรกรรมเกิดขึ้นภายในผับในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งปรากฏว่ามีทั้งเงินและของมีค่าถูกขโมย ผู้ที่แจ้งความได้รายงานการโจรกรรมต่อตำรวจได้ "เตือนภัย" ต่อตำรวจว่าทิโมธีเป็นคนร้ายที่มีชื่อเสียงในเมืองแดนโดรา และได้ให้ข้อมูลกับตำรวจว่าจะหาตัวทิโมธีได้อย่างรวดเร็ว ศาลพยายามที่จะเก็บข้อมูลผู้ร้องทุกข์แจ้งความไว้เป็นความลับ ทิโมธีค้นพบว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นนั้นมาจากเพื่อนบ้านที่เขาเคยมีกรณีพิพาทด้วย

แม้ว่าทิโมธีจะไม่ตั้งใจติดคุกต่อไป แต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้ชีวิตและครอบครัวของเขา กลับมารวมกันได้ ในที่สุด ในขณะที่เขาถูกคุมขังสภาเทศบาลเมืองได้ทำการรื้อถอนร้านอาหารของทิโมธี โดยอ้างว่าไม่มีใบอนุญาตที่เหมาะสม ทิโมธีค้นหาเลี้ยงชีพถูกคุมขัง

ภรรยาของเขาเริ่มขายถั่วลิสงและต้มข้าวโพดติดกับตลาดในตอนเย็นแต่ยังคงมีรายได้ไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายรายวัน เธอจึงหารายได้เสริมจากการทำงานซักผ้าเพื่อให้สามารถหาเลี้ยงครอบครัวได้ บางครั้งเธอก็จะได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวของทิโมธี ที่จะสามารถที่ให้เด็กๆ ยังเรียนในโรงเรียนได้

ทิโมธี รู้สึกอายใจเพราะแหล่งรายได้หลักในการหารายได้เพียงอย่างเดียว เขาจึงได้ทำงานอย่างหนักเพื่อที่จะสร้างครอบครัว เขารู้ว่าไม่มีช่องทางอื่นในการหาเงิน นอกจากทักษะเดียวที่เขาคิดว่าเขาจะใช้คือการขับรถ เขาเคยเรียนขับรถมาหลายปีแล้วแต่ไม่มีประสบการณ์ในทางปฏิบัติ ไม่กี่เดือนหลังจากที่เขาได้รับการปล่อยตัว จึงสัญญาว่าจะติดต่อกับบริษัทขับรถเพื่อทำงานเป็นคนขับรถ แต่เขาก็ไม่ประสบความสำเร็จเพราะบริษัท เขาได้ลงเอยที่จะจ้างอดีตนักโทษ และทิโมธีไม่มีหลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ เขารู้สึกท้อแท้มากที่จะนั่งอยู่ที่บ้านระหว่างวัน สิ้นหวังว่าเขาจะได้งาน นอกจากนี้เขายังเริ่มดื่มสุราหนักและเล่นการพนันด้วยเงินเล็กน้อยที่เขา มี

การดื่มสุราและการพนันของทิโมธี มีผลต่อความสัมพันธ์ของเขากับภรรยาของเขา โดยพวกเขาเริ่มโต้เถียงกันบ่อยขึ้น และเธอรายงานว่าเขารู้สึกเย็นชาเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับลูกๆ ของเขา แม้ว่าก่อนหน้านี้เขาเป็นพ่อที่คอยมีส่วนร่วมกับการศึกษาของเด็กๆ มาก นอกจากนี้บางคนในชุมชนที่ได้รับแจ้งอย่างเปิดเผยและเชื่อว่าถึงความสามารถของเขามาก ซุ่มซ่ามในชุมชนหลายคนไม่ต้องการที่จะติดต่อกับเขา ภรรยาของเพื่อนบ้านที่ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อเขาได้เริ่มกระจายข่าวลือภายในชุมชนอย่างจริงจังว่าทิโมธีเป็นโจร และเขาก็กลัวว่าเขาจะถูกกล่าวหาว่าก่ออาชญากรรมอื่น

ทิโมธีประสบกับอาการปวดหัวที่เกิดขึ้นเรื่อยๆ และการสแกนสมอง CT ล่าสุดพบว่าทิโมธีมีการบาดเจ็บเล็กน้อยบนกะโหลกศีรษะซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเฉี่ยวชนของตำรวจในขณะที่ถูกจับกุม เพื่อแก้ไขปัญหานี้ ทิโมธีจะต้องผ่าตัด แต่ปัจจุบันเขาไม่มีเงินเพื่อทำเช่นนั้น

คู่มือการให้คะแนน: สำหรับวิทยากรเท่านั้น			
หมายเหตุ: ก่อนที่จะทบทวนคะแนนแนะนำด้านล่างให้ลองทำคะแนน ASO ด้วยตัวเองโดยใช้รายงานสรุปกรณีศึกษาเปรียบเทียบคะแนนเพื่อสร้างความมั่นใจในเหตุผลของการให้คะแนนที่ชัดเจนก่อนที่จะอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม			
หมวดหมู่รอง	คะแนนหมวดหมู่รอง	การให้เหตุผล	คะแนนหมวดหมู่
ความปลอดภัย			
1.1	4	ไม่มีการละเมิดหรือการปล่อยปละละเลยในปัจจุบัน	3.3
1.2	3	ข้อมูลไม่ชัดเจนว่าผู้แจ้งความเป็นภัยคุกคามแต่ไม่มีภัยคุกคามที่มีอยู่	
1.3	3	เข้าถึงศูนย์กลางทางกฎหมายของชุมชน	
การคุ้มครองทางกฎหมาย			
2.1	3	ตระหนักถึงสิทธิ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการกระทำของตำรวจว่าเป็นการละเมิด	3.3
2.2	3	จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบการพิจารณาเพื่อคุ้มครองเพิ่มเติม	
2.3	4	ไล่ตามความยุติธรรมสำหรับชื่อที่จะถูกลบล้าง	
สุขภาพทางจิต			
3.1	2	ดื่มสุรานัก; การเล่นการพนัน	2.0
3.2	2	อาการซึมเศร้าที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์และการแสวงหางาน	
3.3	2	การเผชิญปัญหาที่ไม่เหมาะสม	
3.4	2	ปลดปล่อยตัวจากการแสวงหางานและการมีส่วนร่วมกับชีวิต	
การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา			
4.1	2	ภรรยามีรายได้ แต่ไม่เพียงพอสำหรับครอบครัว	2.0
4.2	2	การจัดการทางการเงินที่ไม่ดีโดยเฉพาะการพนัน	
4.3	3	การเข้าถึงครอบครัวสำหรับการสนับสนุนทางการเงินบางอย่างเมื่อจำเป็น	
4.4	1	ไม่ได้มีส่วนร่วมกับการทำงาน ถูกขัดขวางโดยภาวะซึมเศร้าและอดีตนักโทษ	
การสนับสนุนทางสังคม			
5.1	3	ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวที่แข็งแกร่งช่วยในระหว่างการคุมขัง แต่ได้รับความเครียดในช่วง 30 วันที่ผ่านมา	2.8
5.2	4	ครอบครัวสนับสนุนการมีสุขภาพที่ดี	
5.3	2	ความอับยของชุมชนที่ส่งผลต่อความสามารถในการหางานและการมีส่วนร่วมทางสังคม	
5.4	2	การเข้าถึงศูนย์กลางกฎหมายของชุมชน แต่ไม่ใช้การจ้างงาน	

สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ			
6.1	2	เข้าถึงบริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐาน แต่ไม่จำเป็นต้องมีขั้นตอนการผ่าตัด	2.8
6.2	2	เข้าถึงการรักษาพยาบาล แต่การดื่มสุรานั้นส่งผลกระทบท่อสุขภาพ	
6.3	3	มีความต้องการขั้นพื้นฐานสำหรับอาหาร เสื้อผ้า ที่พักอาศัย	
6.4	3	มีที่อยู่อาศัยขั้นพื้นฐาน	
6.5	4	ไม่มีอันตรายที่พบเห็นได้ชัดในบ้าน	
คะแนนทั้งหมด			2.7